

College van Beroep voor de Examens (CBE)
Jurisprudentie 2023
(eerste helft)

Tilburg, 2023

Deze bundel bevat uitsluitend uitspraken van het CBE die in de eerste helft van kalenderjaar 2023 zijn gepubliceerd.

Inhoudsopgave

Zaaknummer CBE 2023. 01.....	3
Zaaknummer CBE 2023. 02.....	8
Zaaknummer CBE 2023. 03.....	13
Zaaknummer CBE 2023. 04	18
Zaaknummer CBE 2023. 05	23
Zaaknummer CBE 2023. 06	27
Zaaknummer CBE 2023. 07	34
Zaaknummer CBE 2023. 08	39
Zaaknummer CBE 2023. 09	44
Zaaknummer CBE 2023. 10	49
Zaaknummer CBE 2023. 11	53
Zaaknummer CBE 2023. 12	57
Zaaknummer CBE 2023. 13	59
Zaaknummer CBE 2023. 14	63
Zaaknummer CBE 2023. 15	68
Zaaknummer CBE 2023. 16	72
Zaaknummer CBE 2023. 17	77
Zaaknummer CBE 2023. 18	82

I. Jurisprudentie

Zaaknummer:	<u>CBE 2023. 01</u>
Datum uitspraak:	2 maart 2023
Partijen:	Appellant en Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (TSB)
Trefwoorden:	Toelating masteropleiding Diplomawaardering (Nuffic)
Uitspraak:	ongegrond
Hoofdoverwegingen:	4.2 De bevoegdheid tot toelating van de master betreft een discretionaire bevoegdheid van Verweerster. Het College overweegt dat Verweerster, ten behoeve van de kwaliteit van een opleiding, de bevoegdheid heeft de toelating tot een opleiding te beperken tot studenten die voldoende diepgaande relevante kennis hebben verkregen in voorgaande opleidingen. 4.3 Voorts heeft Verweerster het diploma van Appellant door een extern onafhankelijk instituut laten waarderen, waarbij is gebleken dat het niveau van het diploma niet vergelijkbaar is met een diploma van een wo-bacheloropleiding. Volgens verweerster heeft Appellant eveneens niet kunnen aantonen de inhoudelijke kennis te bezitten die onontbeerlijk is voor het met succes volgen van de opleiding. Het College kan Verweerster in deze redenering volgen. Het beroep tegen de beslissing van 1 december 2022 is ongegrond.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

de decaan van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences, Verweerster

1. **Procesverloop**

- 1.1 Bij besluit van 1 december 2022 (hierna: bestreden besluit) heeft Verweerster, naar aanleiding van een toelatingsverzoek tot de masteropleiding, medegedeeld dat Appellant niet zal worden toegelaten tot de masteropleiding Psychology and Mental Health: Positive Psychology and Well-being in academisch jaar 2023/2024 (hierna: masteropleiding) omdat zijn vooropleiding niet aan de toelatingseisen van deze masteropleiding voldoet.
- 1.2 Tegen dit besluit heeft Appellant 6 december 2022, tijdig, beroep ingediend.
- 1.3 Op 11 januari 2023 heeft een schikkingsoverleg plaatsgevonden tussen Appellant en Verweerster. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 18 januari 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 2 februari 2023 heeft het College in afwezigheid van Appellant (zonder bericht van verhindering) het beroep ter zitting behandeld.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellant heeft op 6 september 2019 het bachelordiploma Community Mental Health behaald aan de University of Cape Coast, College of Health, Yamfo, Ghana. Op 23 november 2022 heeft Appellant bij de International Office van Tilburg University een verzoek ingediend om de masteropleiding te volgen aan Tilburg School of Social and Behavioral Sciences.
- 2.2 Het verzoek van Appellant is door Verweester afgewezen omdat de vooropleiding niet voldoet aan de toelatingsvereisten voor de gewenste masteropleiding. Er is geen pre-masteropleiding om de deficiënties weg te nemen.

3. Standpunten partijen

Standpunt Appellant

- 3.1 Appellant verzoekt het beroep gegrond te verklaren. Appellant heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
- 3.1.1 Appellant stelt dat zijn behaalde diploma voor de *Bachelor of science in Community Mental Health* voldoet aan de toelatingseisen voor de masteropleiding omdat deze opleiding betrekking had op psychiatrie en psychologie.
- 3.1.2 Appellant stelt dat psychologie met *mental health* te maken heeft en dat het ook dient als basis voor het bestuderen van geestelijke gezondheid. Appellant heeft verschillende vakken gevolgd die hierbij aansluiten.
- 3.1.3 De vorige opleiding van Appellant bevat bijna allemaal gelijke cursussen die de masteropleiding ook bevat.

Standpunt verweester

- 3.2 Verweester heeft zich op het standpunt gesteld dat het bestreden besluit correct tot stand is gekomen waarbij de juiste procedure is gevolgd en zij verzoekt het beroep ongegrond te verklaren en te bepalen dat het besluit in stand kan blijven. Verweester heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
- 3.2.1 Verweester heeft bij de Nederlandse organisatie voor internationalisering in onderwijs (NUFFIC) geverifieerd wat het niveau is van de door Appellant behaalde opleidingen. Wat betreft voortgezet onderwijs is het niveau dat Appellant heeft behaald vergelijkbaar met de Nederlandse HAVO-opleiding. Het bachelordiploma *Community Mental Health* behaald aan de University of Cape Coast is vergelijkbaar met een Nederlandse HBO-opleiding. Er is dus geen sprake van een academische opleiding. Nuffic heeft verduidelijkt dat de door Appellant behaalde bacheloropleiding vergelijkbaar is met een tweejarige WO-opleiding. Ook op die grond is het door Appellant behaalde bachelordiploma niet gelijkwaardig aan een academische bacheloropleiding.

3.2.2 Ingevolge artikel 5.2 onderdeel 4 Onderwijs- en Examenregeling Masteropleidingen **Tilburg School of Social and Behavioral Sciences** 2022-2023 (hierna: OER) geldt dat:

“Toelaatbaar tot de opleidingen is degene die met goed gevolg aan de School een examen heeft behaald in de aansluitende bacheloropleiding c.q. het aansluitende programma binnen een bacheloropleiding.”

Bij de aanmelding vergeleek Appellant het programma van de door hem behaalde opleiding met het bachelorprogramma van de bacheloropleidingen van Tilburg University die toegang geven tot de masteropleiding. Deze opleidingen zijn niet inhoudelijk vergelijkbaar. Bovendien is het door hem behaalde bachelordiploma geen diploma psychologie zoals vereist voor de masteropleiding conform artikel 5.2 onderdeel 6 OER:

“Eveneens in aanvulling op lid 4 dienen voor toelating tot de masteropleiding Psychologie en Geestelijke Gezondheid de major-specifieke vakken van een van de majors Cognitieve neuropsychologie, Forensische psychologie, Klinische psychologie, Medische psychologie, Ontwikkelingspsychologie en levensloopspsychologie of een van de Engelstalige equivalenten of de differentiatie Psychologie en gezondheid te zijn afgerond. Voor toelating tot de masteropleiding Social Psychology dient een van de minors Social Psychology, Economic Psychology of Work and Organizational Psychology te zijn behaald of een combinatie van vakken uit deze minors met een minimum van 18 erts.”

3.2.3 De programma's zijn ook qua studiebelasting niet vergelijkbaar. Appellant geeft aan dat het vak 'General Psychology I' dat hij heeft gevolgd voor 12 ECTS, de volgende vakken van TiU zou omvatten:

- Experimental Psychology (6 ECTS),
- Brain and Behavior (6 ECTS),
- Psychology of Personality (5 ECTS),
- Cognitive Neuropsychology (6 ECTS),
- Development of Personal Relationships (6 ECTS), en
- Positive Psychology and Development (6 ECTS).

Het totaal betreft 35 ECTS. Dit zijn daarmee bijna drie keer zoveel studiepunten als hetgeen hij voor 'General Psychology I' heeft ontvangen. In studiebelasting acht verweerster dit derhalve niet te vergelijken.

3.2.4 Verder heeft Appellant aangegeven dat 70% van de vakken die hij heeft gevolgd praktisch van aard waren en 30% theoretisch van aard. Bacheloropleidingen die toegang geven tot een masteropleiding aan een Nederlandse universiteit zijn echter in de regel meer theoretisch dan praktisch. Volgens Verweerster bevestigt dit dat Appellant geen academische bacheloropleiding heeft gevolgd.

3.2.5 Uit het minnelijk schikkingsgesprek is ook gebleken dat Appellant niet bekend is met belangrijk begrippen die betrekking hebben op het onderwerp "statistiek", zoals betrouwbaarheid, validiteit en logistische regressie en andere specifieke begrippen zoals principale componentenanalyse. Deze feiten duiden op een bevestiging dat de vooropleiding van Appellant onvoldoende is.

- 3.2.6 Met betrekking tot de opmerking van Appellant dat de informatie over de toelatingseisen voor de masteropleiding niet of onvoldoende duidelijk is, overweegt Verweerster dat de vooropleidingseisen toegelicht worden op de website. Alle studenten die zich voor het programma aanmelden worden dan ook geconfronteerd met de relevante informatie.

Ter zitting heeft Verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:

- 3.2.7 Tijdens het minnelijke schikkingsgesprek is uitgelegd hoe het Nederlandse schoolsysteem werkt. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen en uitleg gegeven over de verschillende kwalificaties ervan waaronder het verschil tussen 'Academy' en 'University' nu Verweerster vermoedt dat daardoor waarschijnlijk verwarring is ontstaan. Uit de verklaring van Appellant is niet gebleken dat sprake is van vergelijkbare vakken die voldoende zouden zijn om van een gelijkwaardige opleiding te spreken.

4. Overwegingen College

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat een beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of Verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat Verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.
- 4.2 De eisen voor toelating tot de masteropleiding zijn opgenomen in artikel 5.2 onderdeel 4 en onderdeel 6 OER. De bevoegdheid tot de toelating van een opleidingsprogramma betreft een discretionaire bevoegdheid van Verweerster. Het College overweegt dat Verweerster, ten behoeve van de kwaliteit van een opleiding, de bevoegdheid heeft de toelating tot een opleiding te beperken tot studenten die voldoende diepgaande relevante kennis hebben verkregen in voorgaande opleidingen.
- 4.3 Vast staat dat Appellant geen examen heeft behaald behorend tot de in artikel 5.2 OER genoemde opleidingen van Tilburg School of Social and Behavioral Sciences. Voorts heeft Verweerster het diploma van Appellant door een extern onafhankelijk instituut laten waarderen, waarbij is gebleken dat het niveau van het diploma niet vergelijkbaar is met een diploma van een wo-bacheloropleiding. De vooropleiding van Appellant is derhalve ook geen vergelijkbare opleiding als bedoeld in artikel 5.2 OER. Volgens Verweerster heeft Appellant eveneens niet kunnen aantonen de inhoudelijke kennis te bezitten die onontbeerlijk is voor het met succes volgen van de opleiding. Het College kan Verweerster in deze redenering volgen.
- 4.4 Gelet op het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat Verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 2 maart 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 02**
Datum uitspraak: 2 maart 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Economics and Management (TiSEM)
Trefwoorden: ongeldig verklaren tentamen
tentamenonregelmatigheid
procesbelang
Uitspraak: niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen: 4.2 Het College stelt voorop dat slechts sprake is van voldoende procesbelang als het voor Appellant beoogde resultaat ook daadwerkelijk kan worden bereikt en aan dat resultaat voor hem feitelijke betekenis niet kan worden ontzegd. Vaststaat dat Appellant het betreffende vak inmiddels met een voldoende heeft afgerond. Hiernaast heeft Verweester ter zitting duidelijk aangegeven dat Appellant in de gelegenheid is om – voor een hoger cijfer – gebruik te maken van een extra tentamenkans waardoor Appellant in huidige academische jaar alsnog tweemaal een tentamengelegenheid is geboden. 4.3 Het is het College op grond van het niet duidelijk welk belang Appellant heeft. Het College is derhalve van oordeel dat Appellant geen redelijk belang bij zijn beroep heeft en acht het beroep niet-ontvankelijk.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM),
Verweester**

1. Procesverloop

- 1.1. Bij haar besluit van 15 december 2022 heeft Verweester besloten om het tentamen van 12 december 2022 voor het vak Derivative Securities ongeldig te verklaren voor iedereen die dit tentamen gemaakt heeft in tentamenzaal CZ112 (hierna: Bestreden besluit).
- 1.2. Tegen het Bestreden besluit heeft Appellant tijdig, te weten op 15 december 2022, een beroepschrift ingediend.
- 1.3. Op 12 januari 2022 heeft een schikkingsoverleg plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4. Verweester heeft op 23 januari 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5. Op 2 februari 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan de zitting hebben Appellant en verweester deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1. Het tentamen van 12 december 2022 voor het vak Derivative Securities (hierna: Tentamen) vond plaats in twee verschillende zalen. Op het voorblad stond aangegeven dat het een open boek tentamen was, dit was een fout van de cursuscoördinator. In een zaal besloot de surveillant geen boeken en/of materialen toe te laten. In de andere zaal, CZ112, werd het Tentamen beschouwd als een open boek tentamen. Het Tentamen is vervolgens ongeldig verklaard voor alle studenten die het tentamen in zaal CZ112 hebben gemaakt.
- 2.2. Verweerster heeft een proces-verbaal van Appellant ontvangen. Daarin heeft Appellant aangegeven dat hij geen gebruik heeft gemaakt van aantekeningen of boeken, in tegenstelling tot anderen in de zaal. De surveillant heeft het proces-verbaal ondertekend. Nadien is door de surveillant hieraan toegevoegd dat er wel notities lagen, maar dat door de hectiek dit niet meteen aan het proces-verbaal is toegevoegd.

3. Standpunten partijen

Standpunt Appellant

- 3.1. Appellant verzoekt het beroep gegrond te verklaren. Appellant heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 Appellant stelt dat de surveillant tijdens het Tentamen heeft gezegd dat het Tentamen een open boek tentamen was. Omdat dit ook op het voorblad stond, vroeg Appellant aan de surveillant om dit te bevestigen. Appellant stelt dat de surveillant dit heeft bevestigd nadat zij in het Nederlands iemand heeft gebeld. Ook wees de surveillant Appellant erop dat hij een proces-verbaal op kon maken. Dit heeft Appellant gedaan, dit bewijst volgens hem dat hij geen boeken of notities heeft gebruikt tijdens het Tentamen omdat het proces-verbaal door zowel Appellant als surveillant is ondertekend.
 - 3.1.2 Appellant stelt dat hij 3000 kilometer heeft gereisd om bij het Tentamen aanwezig te zijn en dat hij in die week alle andere vakken heeft opgegeven om voor het Tentamen te studeren. Appellant licht toe dat hij dit heeft gedaan zodat hij in januari bij zijn familie kon verblijven.
 - 3.1.3 Appellant stelt dat hij er niet voor heeft gekozen om in zaal CZ112 het Tentamen af te leggen en dat hij ervoor heeft gekozen om tijdens het Tentamen geen gebruik te maken van aantekeningen. Appellant heeft een proces-verbaal ingediend om problemen te voorkomen.
 - 3.1.4 Appellant stelt dat het voor hem onmogelijk is om een nieuw Tentamen te maken in januari 2023 omdat hij geen vliegticket heeft en niet genoeg geld heeft om dit te regelen.
- 3.2. Ter zitting heeft Appellant nog het volgende aangevoerd:

- 3.2.1 In afwijking op zijn eerdere standpunten voert Appellant tevens aan het hertentamen toch gemaakt te maken en met een voldoende te hebben afgerond. Eén dag voor de behandeling ter zitting, namelijk op 1 februari 2023, heeft Appellant dit resultaat digitaal ontvangen. Desalniettemin meent hij dat hij belang heeft bij dit beroep. Hij wil dat zijn eerste Tentamen ook wordt nagekeken, zodat het hoogste cijfer wordt meegeteld. Voor dat Tentamen had hij zich beter voorbereid.
- 3.2.2 Appellant geeft aan dat hij er niet zelf voor heeft gekozen om in desbetreffende zaal plaats te nemen. Hij had geen aantekeningen bij zich noch heeft hij deze geraadpleegd. De aantekeningen op de tafel naast hem ten tijde van het Tentamen waren derhalve niet van Appellant, maar van de student naast hem.
- 3.2.3 Appellant is voorts van mening dat hij de last moet dragen van de fout die is gemaakt door de cursuscoördinator. Hij moest immers terugkomen om het hertentamen te maken.

Standpunt Verweerster

- 3.3. Verweerster handhaaft het Bestreden besluit en zij verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
 - 3.3.1 Verweerster is van mening dat zij op grond van artikel 7.12b lid 1 onder a Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) de verplichting heeft om de kwaliteit van tentamens te waarborgen. Op basis van artikel 7.12b lid 1 sub b WHW heeft Verweerster de discretionaire bevoegdheid om regels en beleid vast te stellen met betrekking tot het goede verloop van toetsen en examens. De Regels en Richtlijnen 2022/2023 (hierna: R&R) werken deze regels en het genoemde beleid nader uit. Uit artikel 7 lid 2 R&R volgt:

“De examencommissie is in geval van onregelmatigheden bevoegd tot ongeldigverklaring van een toets/tentamen of een onderdeel daarvan voor de examinandus of alle (of een deel van de) examinandi, indien een juist oordeel omtrent de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van de examinandus op die toets/tentamen of dat onderdeel redelijkerwijs niet mogelijk is gebleken dan wel de kwaliteit van de toets/tentamen of een onderdeel daarvan niet kan worden geborgd. Onder onregelmatigheden kan in dit verband onder andere worden verstaan: fraude, een technisch gebrek, onregelmatigheden die veroorzaakt zijn door examinatoren, studenten of derden en een al dan niet technische storing of calamiteit.”

Tijdens het Tentamen gebruikten studenten materialen die niet waren toegestaan. Daarom kunnen de leerdoelen niet worden getoetst en kan de kwaliteit van het Tentamen niet worden gewaarborgd met als gevolg dat het Tentamen ongeldig wordt verklaard.

- 3.3.2 Deze maatregel is door Verweerster eerder gebruikt bij soortgelijke incidenten, bijvoorbeeld toen het brandalarm afging tijdens een Tentamen.
- 3.3.3 Zij acht hiermee in lijn met artikel 15 lid 2 R&R te hebben gehandeld door te zorgen dat alle studenten die het tentamen in zaal CZ112 hebben gemaakt toch twee

kansen krijgen om het vak af te ronden. Dit betekent dat de kans voor Appellant om het betreffende vak dit studiejaar te halen niet minder groot is door de ongeldigheid van het tentamen.

- 3.3.4 Ze wijst erop dat het de verantwoordelijkheid van de student is om op de universiteit aanwezig te zijn tijdens tentamenperiodes. Tilburg University is hier niet voor verantwoordelijk.
 - 3.3.5 Ze heeft de verklaringen uit het proces-verbaal grondig onderzocht. De surveillant heeft onder meer verklaard dat Appellant wel over aantekeningen beschikte tijdens het Tentamen en dat hij ook heeft gevraagd of hij een elektronisch hulpmiddel mocht gebruiken. Op grond van het voorgaande stelt Verweester dat zij niet kan uitsluiten dat Appellant tijdens het tentamen cursusmaterialen tot zijn beschikking had.
 - 3.3.6 De surveillante heeft haar aantekening niet toegevoegd aan het proces-verbaal toen de student nog aanwezig was omdat zij zich door hem geïntimideerd en onveilig voelde. Hoewel dit volgens Verweester onwenselijk gedrag van Appellant betreft, valt het niet binnen de reikwijdte van dit beroep.
 - 3.3.7 Verweester snapt dat het ongeldig verklaren van het Tentamen vervelend is voor Appellant maar dat Appellant niet anders wordt behandeld dan andere studenten die het Tentamen in zaal CZ112 hebben gemaakt. Verweester stelt dan ook dat zij het gelijkheidsbeginsel toepast.
 - 3.3.8 Appellant heeft 18 van de 60 ECTS van zijn masteropleiding behaald, het Bestreden besluit zal voor Appellant dan ook geen studievertraging opleveren.
- 3.4. Ter zitting heeft Verweester haar verweer als volgt aangevuld:
- 3.4.1 Nu ter zitting is gebleken dat Appellant het Tentamen in januari 2023 met een voldoende heeft behaald en Verweester ter zitting heeft bevestigd dat Appellant ook voor een extra kans in aanmerking komt, staat ter discussie of Appellant voldoende belang heeft bij dit beroep. Dit wordt door Verweester betwist.
 - 3.4.2 Verweester stelt dat omdat zij niet met zekerheid heeft kunnen uitsluiten dat Appellant materialen voorhanden had ten tijde van het tentamen zij wegens de kwaliteitsborging tot het Bestreden besluit is gekomen. Vanwege het belang van Appellant bij de zaak kan Verweester immers niet alleen varen op de verklaring van de Appellant.

4. Overwegingen College

- 4.1. Artikel 7.61 lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweester zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweester niet in redelijkheid tot het Bestreden besluit heeft kunnen komen.

- 4.2. Het College stelt voorop dat slechts sprake is van voldoende procesbelang als het voor Appellant beoogde resultaat ook daadwerkelijk kan worden bereikt en aan dat resultaat voor hem feitelijke betekenis niet kan worden ontzegd. Vaststaat dat Appellant het betreffende vak inmiddels met een voldoende heeft afgerond, nu ter zitting is gebleken dat Appellant voor het hertentamen op 16 januari 2023 een voldoende heeft behaald. Hiernaast heeft Verweerster ter zitting duidelijk aangegeven dat Appellant in de gelegenheid is om – voor een hoger cijfer – gebruik te maken van een extra tentamenkans waardoor Appellant in huidige academische jaar alsnog tweemaal een tentamengelegenheid is geboden.
- 4.3. Het is het College op grond van het bovenstaande niet duidelijk welk belang Appellant nu nog heeft. Het College is derhalve van oordeel dat Appellant geen redelijk belang bij zijn beroep heeft en acht het beroep niet-ontvankelijk.

5. **Beslissing**

Het College van beroep voor de examens verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus besloten op 2 maart 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 03**
Datum uitspraak: 7 april 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Economics and Management (TiSEM)
Trefwoorden: herbeoordeling tentamen
kennen en kunnen student
minnelijke schikking
ontvankelijkheid

Uitspraak: ongegrond, verzoek om proceskosten afgewezen.
Hoofdoverwegingen: 4.2 hebben partijen ten aanzien van het bestreden besluit van verweerster van 22 september 2022 een minnelijke schikking getroffen. Die schikking hield in dat een derde beoordelaar het tentamen van appellante opnieuw zou beoordelen. Deze derde beoordelaar heeft het tentamen opnieuw beoordeeld en deze nieuwe beoordeling is op 17 november 2022 aan appellante toegezonden. Vanwege deze getroffen minnelijke schikking komt het College niet meer toe aan een inhoudelijke beoordeling van het beroep en is deze procedure tegen het besluit van verweerster van 22 september 2022 beëindigd. Het College heeft om die reden in zijn uitspraak van 17 januari 2023 bepaald dat de herbeoordeling d.d. 17 november 2022 geen besluit is in de zin van artikel 6.19 Awb. De herbeoordeling van 17 november 2022 is immers geen besluit tot intrekking, wijziging of vervanging van het bestreden besluit van 22 september 2022. Ondanks dat het cijfer van appellante in Osiris (technisch gezien) ongewijzigd is gebleven, is de herbeoordeling van 17 november 2022 wel een (nieuw) besluit in de zin van de Awb. 4.3 Gelet op het bovenstaande is het College van oordeel dat appellante ontvankelijk is in haar beroep dat zij heeft ingesteld tegen de herbeoordeling van 17 november 2022. 4.4 Het College kan geen inhoudelijke beoordeling geven van het kennen en kunnen van een student. Het College mag ook geen oordeel geven over de vaststelling van de tentamenvragen en de antwoorden die daarbij horen. Het College neemt in aanmerking dat bij het beoordelen van het tentamen van appellante en ook met deze herbeoordeling het vier-ogenprincipe ruimschoots is toegepast. De conclusie is dat het beroep tegen de beslissing van 17 november 2022 ongegrond is. Het verzoek om proceskosten is niet onderbouwd en derhalve afgewezen.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM),
verweerster**

1. Procesverloop

- 1.1 Bij haar besluit van 17 november 2022 heeft verweerster appellante in het kader van een minnelijke schikking uit een eerdere beroepsprocedure medegedeeld dat het tentamen van het vak 'Mathematical Analysis 2' is herbeoordeeld met het cijfer '5' (hierna: bestreden besluit).
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellante tijdig, te weten op 19 december 2022, een beroepschrift ingediend.

- 1.3 Gelet op de eerder gevolgde beroepsprocedure heeft de voorzitter van het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) ingevolge artikel 6 lid 1 van het Reglement van Orde bepaald dat de stap om te beproeven of een minnelijke schikking kan worden bereikt tussen partijen, kan worden overgeslagen. Tussen partijen heeft aldus geen schikkingsoverleg plaatsgevonden.
- 1.4 Op 17 en 18 januari 2023 heeft appellante aanvullende stukken ingediend bij het College en daarnaast heeft zij het College gevraagd om een tolk bij de hoorzitting van het College.
- 1.5 Verweester heeft op 20 januari 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.6 Op 23 januari 2023 heeft het College partijen uitgenodigd voor een hoorzitting op 2 februari 2023. Appellante heeft op 23 januari 2023 het College laten weten verhinderd te zijn op 2 februari 2023, vanwege een tentamen dat zij diende af te leggen aan een andere universiteit.
- 1.7 Op 16 februari 2023 heeft het College van Beroep voor de Examens het beroep ter zitting behandeld. Aan de zitting hebben appellante en verweester deelgenomen. Als tolk is verschenen [naam].

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Ten aanzien van de in 1.3 bedoelde eerder gevolgde procedure kunnen de volgende feiten en omstandigheden worden weergegeven:
 - 2.1.1 Op 24 september 2022 is appellante in beroep gegaan tegen het besluit van verweester van 22 september 2022.
 - 2.1.2 Op 27 oktober 2022 heeft een schikkingsgesprek tussen partijen plaatsgevonden. Partijen zijn als minnelijke schikking overeengekomen dat het tentamen wordt voorgelegd aan een onafhankelijke beoordelaar.
 - 2.1.3 Op 17 november 2022 heeft deze onafhankelijke beoordelaar het tentamen herbeoordeeld. Na deze minnelijke schikking en toezending van de herbeoordeling aan appellante, heeft appellante haar beroep bij het College niet ingetrokken.
 - 2.1.4 Bij uitspraak van 17 januari 2023 heeft het College het beroep, dat appellante op 24 september 2022 heeft ingediend, ongegrond verklaard.

3. Standpunten partijen

Standpunt appellante

- 3.1 Appellante verzoekt het College het bestreden besluit te vernietigen. Appellante heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 De herbeoordeling van het tentamen dient nader te worden onderzocht. Het is niet in zorgvuldigheid en redelijkheid tot stand gekomen. Het cijfer dient te worden toegekend door de examinatoren van het voornoemde vak. Appellant meent dat het

cijfer van de herbeoordeling is toegekend door verweerster en ze is het niet eens dat het cijfer van de herbeoordeling niet is geregistreerd in Osiris.

3.1.2 Voorts beschikt appellante over het besluit van verweerster met het toegekende cijfer, maar er wordt niet verwezen naar de openstaande rechtsmiddelen. Appellante beschikt niet over het primaire besluit waarin haar een cijfer wordt toegekend.

3.1.3 Appellante meent dat het College moet en kan beoordelen of het tentamen van appellante naar redelijke maatstaven is beoordeeld. In dat verband merkt appellante op dat zij het niet eens is met de manier van beoordelen door de examiner. Zo meent appellante dat de examiner afwijkt van zijn beoordelingscriteria en dat de antwoorden van de examiner niet overeenstemmen met de lesstof.

3.1.4 Appellante klaagt zich over de volgende punten:

het gedrag van verweerster gedurende de beroepsprocedure(s);
het verschil tussen het gegeven onderwijs en de toetsing van het vak door de examiner;

het verschil in lesgeven door de docenten. Appellante vindt dat verweerster deze klacht van appellante niet serieus genoeg heeft onderzocht;
het proces dat bij het College heeft plaatsgevonden ten aanzien van haar beroep dat zij op 24 september 2022 bij het College heeft ingediend.

Appellante verzoekt om een vergoeding van de proceskosten en zal de kosten op de dag van de hoorzitting bij het College indienen.

Ter zitting heeft appellante haar klachten toegelicht, waarbij appellante heeft opgemerkt dat het door appellante gemaakte tentamen sterk afwijkt wat betreft de inhoud van de ter beschikking gestelde lesstof. Hierdoor sloot de tentamenstof niet aan op het onderwijs dat appellante heeft gekregen.

Standpunt verweerster

3.2 Het beroep van appellante dient niet-ontvankelijk te worden verklaard. Er is geen sprake van een voor beroep vatbare beslissing. Verweerster heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:

3.2.2 Het College heeft in haar uitspraak van 17 januari 2023 reeds beslist in deze zaak. In voornoemde uitspraak is besloten dat de herbeoordeling niet heeft geleid tot een nieuw besluit in de zin van artikel 6:19 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). In de eerder gevolgde beroepsprocedure is sprake geweest van een minnelijke schikking tussen partijen. Het College is daardoor niet meer toegekomen aan een inhoudelijke beoordeling van het beroep.

3.2.3 Appellante heeft in de onderhavige beroepsprocedure bovendien geen nieuwe gronden ingediend. Desondanks en omwille van de zorgvuldigheid zal verweerster ingaan op de gronden van appellante:

Het is een onjuiste bewering van appellante dat de herbeoordeling van 17 november 2022 door verweerster is toegekend. Alleen examinatoren zijn bevoegd tot het opstellen en beoordelen van de toetsen/examens. Het cijfer van appellante is dan ook opnieuw beoordeeld door een examinator.

De inzageprocedure is correct gevolgd en reeds toegelicht in het verweerschrift dat zij in de eerder gevolgde beroepsprocedure op 8 december 2022 heeft ingediend.

De argumenten van appellante met betrekking tot 'schijn van partijdigheid' en 'ongepaste opmerkingen jegens appellante' zijn niet juist en doen afbreuk aan de relevante feiten in deze zaak.

- 3.2.4 Verweerster heeft ten aanzien van het inhoudelijke commentaar van appellante op de herbeoordeling reeds eerder een uitgebreide reactie gegeven met betrekking tot de vaststelling en beoordeling van het cijfer.
- 3.2.5 De herbeoordeling is voorgesteld als minnelijke schikking in de eerder gevolgde beroepsprocedure onder de voorwaarde dat indien appellante deze schikking zou aanvaarden, de beroepsprocedure zou eindigen zonder de mogelijkheid om de herbeoordeling te bespreken.

4 Overwegingen College

- 4.1 Het College stelt voorop dat ingevolge artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Indien ontvankelijkheid wordt aangenomen zal het College overgaan tot inhoudelijke toetsing. Deze toetsing door het College dient beperkt te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of geoordeeld zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.
- 4.2 Ten aanzien van de ontvankelijkheid oordeelt het College als volgt. Met verwijzing naar de uitspraak van het College op 17 januari 2023 hebben partijen ten aanzien van het bestreden besluit van verweerster van 22 september 2022 een minnelijke schikking getroffen. Die schikking hield in dat een derde beoordelaar het tentamen van appellante opnieuw zou beoordelen. Deze derde beoordelaar heeft het tentamen opnieuw beoordeeld en deze nieuwe beoordeling is op 17 november 2022 aan appellante toegezonden. Vanwege deze getroffen minnelijke schikking komt het College niet meer toe aan een inhoudelijke beoordeling van het beroep en is deze procedure tegen het besluit van verweerster van 22 september 2022 beëindigd. Het College heeft om die reden in zijn uitspraak van 17 januari 2023 bepaald dat de herbeoordeling d.d. 17 november 2022 geen besluit is in de zin van artikel 6.19 Awb. De herbeoordeling van 17 november 2022 is immers geen besluit tot intrekking, wijziging of vervanging van het bestreden besluit van 22 september 2022. Ondanks dat het cijfer van appellante in Osiris (technisch gezien) ongewijzigd is gebleven, is de herbeoordeling van 17 november 2022 wel een (nieuw) besluit in de zin van de Awb. Het tentamen van appellante is namelijk door een andere, in dit geval derde, examinator opnieuw bekeken die de beoordeling op een aantal onderdelen anders gemotiveerd heeft dan de eerdere examinatoren en deze derde examinator is niet tot exact hetzelfde aantal punten gekomen.

- 4.3 Gelet op het bovenstaande is het College van oordeel dat appellante ontvankelijk is in haar beroep dat zij heeft ingesteld tegen de herbeoordeling van 17 november 2022 waarbij het resultaat van het tentamen van het vak 'Mathematical Analysis 2' is vastgesteld op het cijfer '5'.
- 4.4 Gelet op het bovengenoemde toetsingskader kan het College geen inhoudelijke beoordeling geven van het kennen en kunnen van een student. Het College mag ook geen oordeel geven over de vaststelling van de tentamenvragen en de antwoorden die daarbij horen. Het College neemt in aanmerking dat bij het beoordelen van het tentamen van appellante en ook met deze herbeoordeling het vier-ogenprincipe ruimschoots is toegepast. Het College volgt verweerster in haar standpunt dat er geen enkele aanleiding is om te suggereren dat het cijfer van appellante op onzorgvuldige wijze zou zijn vastgesteld. Het College overweegt op basis van hetgeen appellante in haar beroepschrift heeft aangevoerd en het verhandelde ter zitting, gelet op de marginale toets die het College ten aanzien van een tentamenbeoordeling kan aanleggen, geen aanknopingspunten te zien voor het oordeel dat verweerster ten aanzien van de herbeoordeling tot een ander besluit had moeten komen. De beroepsgrond faalt.
- 4.5 Ten aanzien van het beroep van appellante dat het cijfer in Osiris na de herbeoordeling niet is gewijzigd, merkt het College op dat hiervoor geen aanleiding bestaat omdat het afgeronde cijfer nog altijd een 5 is.
- 4.6 Het beroep van appellante dat geen rechtsmiddelen zijn vermeld bij de bekendmaking van de herbeoordeling is juist maar gezien het feit dat appellante tijdig beroep heeft ingesteld, kan dit gebrek worden gepasseerd met artikel 6:22 Awb.
- 4.7 Het College acht zich onbevoegd te oordelen over de klachten die appellante heeft aangevoerd ten aanzien van het gedrag van personen en het onderwijs dat is gegeven en velt daarover derhalve geen oordeel.
- 4.8 Appellante heeft haar verzoek om proceskostenvergoeding niet onderbouwd. Het College ziet geen reden om een verzoek tot proceskostenvergoeding toe te wijzen.
- 4.9 Gelet op het voorgaande verklaart het College het beroep ongegrond.

5 Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 7 april 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 04**
Datum uitspraak: 13 april 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: premasterprogramma
Bijzondere en/of persoonlijke omstandigheden
pro forma beroepschrift
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.2 Vaststaat dat appellante sinds het collegejaar 2018-2019 36 ECTS heeft behaald en daarmee, na vier jaar, niet aan de norm van het behalen van 60 ECTS heeft voldaan. Volgens appellante is het niet voldoen aan de norm het gevolg van haar persoonlijke (familie) omstandigheden. 4.3 Op grond van artikel 3.4 lid 3 OER kan de examencommissie een uitzondering maken op de genoemde voorwaarde, dat het premaster-traject binnen twee jaar moet zijn afgerond, wanneer er bijzondere persoonlijke omstandigheden zijn. Genoemde persoonlijke omstandigheden worden uitsluitend in aanmerking genomen indien deze zo spoedig als redelijkerwijs verwacht mag worden, door of namens betrokkene zijn gemeld aan de studieadviseur/onderwijscoördinator of aan de studentendecaan. Achtergrond van artikel 3.4 lid 3 OER is dat een tijdige melding van persoonlijke omstandigheden bij de studentendecaan/studieadviseur/onderwijscoördinator van belang is voor het vaststellen van de samenhang tussen het niet-behalen van de norm en de persoonlijke omstandigheden. Het is de verantwoordelijkheid van de student om gezien die omstandigheden tijdig melding hiervan te maken, zodat daar (eventueel) tijdig op kan worden geacteerd. 4.4 De premaster tot doel heeft om binnen een jaar voldoende kennis, inzicht en vaardigheden te verwerven om tot de masteropleiding te worden toegelaten. Appellante heeft in vier jaar tijd meerdere tentamen gelegenheden gehad, waarbij het haar niet is gelukt om het premasterprogramma af te ronden.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

de examencommissie van de Tilburg Law School (hierna: TLS), verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 20 oktober 2022 heeft verweerster het verzoek van appellante om het premasterprogramma alsnog af te ronden afgewezen (hierna: "bestreden besluit").
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellante tijdig, te weten 30 november 2022, een pro forma beroepschrift ingediend. Op 25 januari 2023 heeft appellante de beroepsgronden van het beroep ingediend.
- 1.3 Op 6 februari 2023 heeft een minnelijke schikkingsoverleg plaatsgevonden tussen appellante en verweerster. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 13 februari 2023 een verweerschrift ingediend.

1.5 Op 2 maart 2023 heeft het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) het beroep ter zitting behandeld. Aan de zitting hebben appellante en verweerster deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

2.1 Appellante is in september 2018 gestart met de premaster Rechtsgeleerdheid (hierna: de premaster). Het programma van de premaster bestaat uit 60 ECTS. Appellante heeft sinds haar inschrijving 36 ECTS behaald, waarvan geen in collegejaar 2018-2019, 6 in collegejaar 2019-2020 en 30 in collegejaar 2021-2022.

2.2 Sinds 1 september 2019 geldt op grond van artikel 3.4 lid 1 van de Onderwijs- en Examenregeling van de eenjarige masteropleidingen van Tilburg Law School (hierna: "OER") dat voor toelating tot de masteropleiding de premaster binnen twee jaar na de eerste inschrijving moet zijn afgerond. Studenten die na twee jaar het premasterprogramma van 60 ECTS niet hebben afgerond, kunnen zich de komende drie jaar niet opnieuw inschrijven voor een premaster traject van Tilburg Law School.

2.3 Op 7 juli 2020 is appellante per brief geïnformeerd dat zij vanaf september 2020 nog twee jaar de tijd heeft om haar premaster af te ronden.

2.4 Op 3 augustus 2022 is aan appellante schriftelijk medegedeeld dat zij de premaster niet binnen de daarvoor geldende termijn heeft afgerond. Als gevolg hiervan is haar inschrijving komen te vervallen en is opnieuw inschrijven voor een premaster van Tilburg Law School de komende drie jaar niet mogelijk.

2.5 Appellante heeft op 10 oktober 2022 verzocht om de premaster alsnog te mogen afronden en beroept zich daarbij op persoonlijke omstandigheden. Op 20 oktober 2022 is vervolgens het bestreden besluit genomen.

3. Standpunten partijen

Standpunt appellante

3.1 Appellante verzoekt dat het beroep gegrond wordt verklaard en dat verweerster het bestreden besluit herziet, zodat appellante alsnog de premaster kan behalen. Appellante heeft in dit verband -samengevat- het volgende aangevoerd:

3.1.1 In collegejaar 2019-2020 wilde appellante haar premaster voortzetten. In dat collegejaar brak de coronapandemie uit. Dat had een nadelige invloed op de studieprestaties van appellante.

3.1.2 In collegejaar 2020-2021 heeft appellante de tentamens uit het eerste semester behaald. Kort daarna werd haar vader ernstig ziek. Hierdoor lukte het appellante niet om haar tentamens optimaal voor te bereiden. Desondanks heeft appellante wel geprobeerd om de tentamens te maken.

3.1.3 Met de studieadviseur, van wie appellante de naam niet meer weet, heeft zij besproken of er vanwege bijzondere familie omstandigheden uitstel voor de

tentamens kon worden verleend. Dit was volgens de studieadviseur niet mogelijk.

- 3.1.4 De persoonlijke omstandigheden hadden een dusdanig grote impact, waardoor appellante zich niet optimaal kon focussen op haar studie.
- 3.1.5 Vanwege de persoonlijke omstandigheden is hier geen sprake van een reguliere situatie, waardoor de toepassing van artikel 3.4 lid 1 OER een vergaande maatregel is.

3.2 Ter zitting heeft appellante haar standpunten als volgt aangevuld:

- 3.2.1 Tijdens het contact met de studieadviseur is haar verteld dat de examencommissie zelden uitstel verleent en is het advies gegeven alsnog te proberen om de (her)tentamens te maken. Na deze tentamens heeft zij niet nogmaals contact opgenomen met de studieadviseur, dan wel de studentendecaan. Na het eerdere bericht had zij er geen vertrouwen in dat dit iets aan haar situatie zou veranderen.
- 3.2.2 Als de ziekte van haar vader zich niet had voorgedaan en de omstandigheden gunstiger waren, dan zou appellante de vakken wel hebben behaald.

Standpunt verweerster

3.3 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en zij verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:

- 3.3.1 De achtergrond van artikel 3.4 lid 1 OER is om te verzekeren dat studenten bij toelating voldoende kennis, inzicht en vaardigheden hebben verworven om de opleiding waar zij toegelaten wensen te worden binnen een jaar met succes kunnen afronden. De voorwaarden zijn ontleend aan de eindtermen van de bacheloropleiding waarop de betreffende opleiding aansluit.
- 3.3.2 Gezien het beperkte aantal studiepunten dat appellante in vier jaar heeft weten te behalen – slechts 36 van de 60 ECTS - meent verweerster dat de persoonlijke omstandigheden die appellante nu heeft aangevoerd geen reden zijn om af te wijken van de regeling. Onvoldoende duidelijk is geworden dat de persoonlijke omstandigheden van appellante verklaren waarom zij in een periode van vier jaar slechts 36 van de 60 ECTS heeft weten te behalen, en zij ziet daarom geen reden om af te wijken van de regeling.

3.4 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:

- 3.4.1 De persoonlijke omstandigheden van appellante worden niet onderschat en zijn ook meegenomen in de afweging. Appellante heeft echter in vier jaar, iets meer dan de helft van de studiepunten behaald. In de tussentijd is ook geen verzoek ingediend voor extra kansen.

4 Overwegingen College

- 4.3 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat beroep kan worden ingesteld wanneer een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweester zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweester niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.
- 4.4 Vaststaat dat appellante sinds het collegejaar 2018-2019 36 ECTS heeft behaald en daarmee, na vier jaar, niet aan de norm van het behalen van 60 ECTS heeft voldaan. Volgens appellante is het niet voldoen aan de norm het gevolg van haar persoonlijke (familie) omstandigheden.
- 4.5 Op grond van artikel 3.4 lid 3 OER kan de examencommissie een uitzondering maken op de genoemde voorwaarde, dat het premaster-traject binnen twee jaar moet zijn afgerond, wanneer er bijzondere persoonlijke omstandigheden zijn. Genoemde persoonlijke omstandigheden worden uitsluitend in aanmerking genomen indien deze zo spoedig als redelijkerwijs verwacht mag worden, door of namens betrokkene zijn gemeld aan de studieadviseur/onderwijscoördinator of aan de studentendecaan. Uit de stukken is gebleken dat appellante haar persoonlijke omstandigheden voor het eerst formeel naar voren heeft gebracht in haar verzoek van 10 oktober 2022 aan de examencommissie. Achtergrond van artikel 3.4 lid 3 OER is dat een tijdige melding van persoonlijke omstandigheden bij de studentendecaan/studieadviseur/onderwijscoördinator van belang is voor het vaststellen van de samenhang tussen het niet-behalen van de norm en de persoonlijke omstandigheden. Het is de verantwoordelijkheid van de student om gezien die omstandigheden tijdig melding hiervan te maken, zodat daar (eventueel) tijdig op kan worden geacteerd. Dit is thans niet meer mogelijk en bovendien zijn de aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet nader door appellante onderbouwd.
- 4.6 Daarnaast merkt het College op dat de premaster tot doel heeft om binnen een jaar voldoende kennis, inzicht en vaardigheden te verwerven om tot de masteropleiding te worden toegelaten. Appellante heeft in vier jaar tijd meerdere tentamen gelegenheden gehad, waarbij het haar niet is gelukt om het premasterprogramma af te ronden.
- 4.7 Op grond van het voorgaande concludeert het College dat verweester zorgvuldig heeft gehandeld en dat zij in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is naar het oordeel van het College ongegrond.

5 Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 13 april 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 05**
Datum uitspraak: 3 april 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: beoordeling bachelorthesis
Kennen en kunnen van de student
Hardheidsclausule
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.2 het College niet treden in een inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van een student. Het College heeft derhalve een zeer beperkte ruimte om te toetsen of aan appellant terecht een onvoldoende resultaat is toegekend voor de bachelorthesis. Naar het oordeel van het College heeft appellant voldoende begeleiding en handvatten gekregen om zich te verbeteren. Zo hebben er meerdere feedbackmomenten (via Zoom en schriftelijk) plaatsgevonden, waarbij de appellant is geweest op diverse verbeterpunten en is hij in de gelegenheid gesteld om de thesis te verbeteren op basis van deze feedback. Daarnaast volgt het College verweerster in haar redenering dat feedback evolueert tijdens een begeleidingstraject, omdat bij verschillende versies andere aspecten naar voren kunnen komen. Het lag op de weg van appellant om, in geval van onduidelijkheid, om opheldering te vragen. Hierbij wordt benadrukt dat een student ook een eigen verantwoordelijkheid heeft om zelfstandig te werken, te reflecteren en zich te verbeteren. Dat hoort bij een academische attitude die verwacht wordt van een student.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

de examencommissie van de Tilburg Law School (TLS), verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 25 januari 2023 heeft verweerster aan appellant een onvoldoende resultaat toegekend voor zijn bachelorthesis (hierna: “het bestreden besluit”).
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellant tijdig, te weten op 26 januari 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 7 februari 2023 heeft een minnelijk schikkingsoverleg plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 8 februari 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 2 maart 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan de zitting hebben appellant en verweerster deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellant volgt met ingang van 1 september 2021 de premaster Rechtsgeleerdheid. Dit programma bestaat uit 60 ECTS waarvan appellant 52 ECTS heeft behaald. Alleen de bachelorthesis dient appellant nog met een voldoende af te ronden. De premaster dient binnen twee jaar afgerond te zijn.
- 2.2 Appellant heeft in collegejaar 2021-2022 deelgenomen aan het reguliere traject van de bachelorthesis, waarbij zijn onderzoeksvorstel met een onvoldoende is beoordeeld.
- 2.3 Appellant heeft tijdens het najaarssemester van het collegejaar 2022/2023 op grond van de laatste kans regeling als bedoeld in artikel 15 lid 4 van de Onderwijs- en Examenregeling 2022/2023 voor de bacheloropleidingen: rechtsgeleerdheid, rechtsgeleerdheid: specialisatie Ondernemingsrecht, fiscaal recht, bestuurskunde (hierna: "OER"), het verkort traject voor de bachelorthesis gevolgd. Appellant heeft tijdens dit traject een begeleider toegewezen gekregen.
- 2.4 Het onderzoeksvorstel is na een extra feedbackmoment met een nipte voldoende behaald. In november 2022 heeft appellant een concept thesis ingediend en daarop feedback gekregen. In december 2022 heeft appellant de definitieve versie van de bachelorthesis ingeleverd (eerste gelegenheid). Deze is beoordeeld met het cijfer 4,3 en voorzien van feedback. In januari 2023 heeft appellant de bachelorthesis herkanst. Deze herkansing is beoordeeld met het cijfer 4,7 (afgerond een 4,5). Zowel de eerste gelegenheid als de herkansing van de bachelorthesis zijn beoordeeld door een tweede lezer.

3. Standpunten partijen

Standpunt appellant

- 3.1 Appellant verzoekt het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te herzien, zodat het resultaat "voldoende" aan zijn thesis wordt toegekend. Appellant heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 De feedback op zowel de conceptversie als op de definitieve versie van de bachelorthesis is zoveel mogelijk door hem verwerkt.
 - 3.1.2 De opmerkingen op het beoordelingsformulier van de herkansing gaan over punten waar appellant niet eerder op is geweest. Appellant had in een veel eerder stadium op deze punten moeten worden gewezen.
 - 3.1.3 Bij de beoordeling is verder ten onrechte opgemerkt dat het onderdeel "jurisprudentieonderzoek" onvoldoende is verantwoord en dat onduidelijk is welke rechtspraak door appellant is onderzocht. Juist op aanbeveling van de begeleider is een overzicht gemaakt van de gebruikte jurisprudentie. Desondanks is dit onderdeel met een onvoldoende beoordeeld.
- 3.2 Ter zitting heeft appellant zijn standpunten als volgt aangevuld:
 - 3.2.1 De begeleider had appellant moeten voorzien van meer sturing en concrete instructies.

- 3.2.2 Indien de bachelorthesis met een voldoende zou zijn beoordeeld, had hij in februari 2023 voor de masteropleiding kunnen instromen.
- 3.2.3 In het beroepschrift is het onderwerp van de bachelorthesis aan bod gekomen, in die zin dat appellant dit niet zelf had kunnen kiezen. Dat is echter niet in geschil en maakt derhalve geen onderdeel uit van dit beroep.

Standpunt verweerster

3.3 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:

- 3.3.1 Binnen het verkort traject ontvangen studenten meer individuele feedback dan binnen het reguliere traject. De begeleider heeft schriftelijk toegelicht dat haar studenten bij ieder ingeleverd stuk de mogelijkheid hebben om een afspraak te maken om de feedback te bespreken. Er zijn dan ook meerdere feedbackgesprekken met appelland geweest.
- 3.3.2 De begeleider heeft appelland van uitgebreide mondelinge en schriftelijke feedback voorzien, op zowel de concept- als de definitieve versie van de bachelorthesis. Volgens de begeleider was de conceptversie van laag niveau, waardoor het geven van constructieve inhoudelijke feedback lastig was.
- 3.3.3 De feedback evolueert tijdens een begeleidingstraject, omdat bij verschillende versies andere aspecten naar voren kunnen komen. Appelland heeft voor het onderzoeksvorstel, na een extra feedbackmoment, een krappe voldoende behaald. De resterende gebreken in het onderzoeksvorstel werken door in de uiteindelijke bachelorthesis.
- 3.3.4 De beoordelaars zijn onafhankelijk van elkaar tot de slotsom gekomen dat de bachelorthesis de drempel van een voldoende niet haalt. Aan meerdere formele vereisten wordt niet voldaan. Zo wordt er niet verkort verwezen en bevat de bachelorthesis meerdere spelfouten. Daarnaast voldoet de bachelorthesis inhoudelijk niet aan de kwaliteitseisen: de onderzoeksvragen zijn niet afgebakend, de gebruikte zoektermen sluiten onvoldoende aan op de onderzoeksvragen en in het jurisprudentieonderzoek wordt door appelland niet op een hoger abstract niveau (analyse en kritiek) ingegaan op de onderzochte uitspraken.

3.4 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:

- 3.4.1 De bachelorthesis wordt beoordeeld aan de hand van een beoordelingsformulier. Het beoordelingsformulier is voor aanvang van het beoordelingstraject voor studenten beschikbaar. Bij een onvoldoende wordt om een zienswijze van een tweede beoordelaar gevraagd.
- 3.4.2 Feedback wil niet zeggen dat de begeleider dicteert wat er in de bachelorthesis moet komen te staan. Feedback is bedoeld om de student op weg te helpen in de goede richting.
- 3.4.3 Op het beoordelingsformulier staat "in samenspraak", waardoor onduidelijk is of de tweede lezer onafhankelijk het beoordelingsformulier heeft ingevuld. Op alle beoordelingsformulieren staat standaard gedrukt "in samenspraak". Dit is een

ongelukkige formulering, omdat in de praktijk wel degelijk de twee beoordelingen onafhankelijk plaatsvinden.

4. Overweging College

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat beroep kan worden ingesteld wanneer een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.
- 4.2 Gelet op het voorgaande kan het College niet treden in een inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van een student. Het College heeft derhalve een zeer beperkte ruimte om te toetsen of aan appellant terecht een onvoldoende resultaat is toegekend voor de bachelorthesis. Het College zal hierna daarom alleen beoordelen of hetgeen appellant heeft aangevoerd tot de conclusie moet leiden dat de vaststelling van het cijfer zo onzorgvuldig is geweest dat deze niet in stand kan blijven.
- 4.3 Naar het oordeel van het College heeft appellant voldoende begeleiding en handvatten gekregen om zich te verbeteren. Zo hebben er meerdere feedbackmomenten (via Zoom en schriftelijk) plaatsgevonden, waarbij de appellant is geweest op diverse verbeterpunten en is hij in de gelegenheid gesteld om de thesis te verbeteren op basis van deze feedback. Daarnaast volgt het College verweerster in haar redenering dat feedback evolueert tijdens een begeleidingstraject, omdat bij verschillende versies andere aspecten naar voren kunnen komen. Het lag op de weg van appellant om, in geval van onduidelijkheid, om opheldering te vragen. Hierbij wordt benadrukt dat een student ook een eigen verantwoordelijkheid heeft om zelfstandig te werken, te reflecteren en zich te verbeteren. Dat hoort bij een academische attitude die verwacht wordt van een student.
- 4.4 Bovendien is de beoordeling aan de hand van het beoordelingskader uitgevoerd en is de bachelorthesis door twee docenten gelezen en onafhankelijk beoordeeld.
- 4.5 Het College oordeelt gelet op de marginale toets van het College en met inachtneming van de hardheidsclausule van de van toepassing zijnde OER en Regels & Richtlijnen, dat de vaststelling van het cijfer op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en dat verweerster terecht de vaststelling van het cijfer in stand heeft mogen laten. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 3 april 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 06**
Datum uitspraak: 3 april 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Economics and Management (TiSEM)
Trefwoorden: tentamen onregelmatigheid
vervoersproblemen
foutieve wegbewijzing
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.3 Ingevolge artikel 17 lid 3 van de R&R dient de examinandus voor deelname aan een toets of tentamen op het aanvangstijdstip aanwezig te zijn op de locatie zoals vermeld op de tentamenoproep. Het College begrijpt het belang van verweerster om de regels strikt te hanteren, om een mogelijkheid tot fraude te voorkomen. Het College overweegt dat het gehanteerde beleid, waarbij vervoersproblemen in beginsel voor de rekening van de student blijven, niet onredelijk is. Daarbij overweegt het College dat van belang is dat ook aan de belangen van studenten in redelijke en voldoende mate tegemoet wordt gekomen. 4.4 Appellant stelt voorts dat hij door de foutieve bewegwijzing te laat is aangekomen op de tentamenlocatie. Daarvan is niet gebleken. Het College overweegt dat als de bewegwijzing inderdaad onvoldoende duidelijk zou zijn geweest, meerdere studenten daarmee problemen ondervonden zouden hebben. Dat was niet het geval. 4.5 Naar het oordeel van het College kan niet worden geconcludeerd dat de verweerster met de opgelegde maatregel de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit heeft geschonden.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM),
verweerster**

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 3 februari 2023 (hierna: "bestreden besluit") heeft verweerster appellant medegedeeld dat het hertentamen behorend bij het vak Fundamentals of Business Innovation, gemaakt op 25 januari 2023, niet ter beoordeling aan de docent wordt aangeboden.
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellant tijdig, te weten op 12 februari 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 23 februari 2023 heeft een schikkingsoverleg via Zoom plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 6 maart 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 16 maart 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan die zitting hebben appellant en verweerster.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellant staat sinds 1 september 2022 ingeschreven voor de Bacheloropleiding International Entrepreneurship and Business Innovation. Binnen deze opleiding heeft appellant tot op heden 16,5 ECTS behaald.
- 2.2 Appellant heeft op 15 januari 2023 deelgenomen aan het hertentamen van vak Fundamentals of Business Innovation. Appellant is meer dan 30 minuten na de start van het hertentamen begonnen. Hiervan is een proces-verbaal opgemaakt door de surveillant.
- 2.3 Uit het proces-verbaal van de surveillant blijkt dat appellant het tentamen om 09:07 uur is gestart. Het aanvangstijdstip van het hertentamen was 08:30 uur. Op basis van hiervoor genoemde omstandigheden heeft verweerster besloten om het door appellant gemaakte hertentamen ongeldig te verklaren.

3. Standpunten partijen

Standpunt appellant

- 3.1 Appellant verzoekt het College het bestreden besluit te vernietigen. Appellant heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 Appellant heeft bij aankomst aan de surveillanten toegelicht dat hij vanwege een ongeluk op de weg en foutieve bewegwijzering richting de tentamenlocatie te laat is aangekomen voor het hertentamen. Appellant geeft aan dat de surveillanten begrip hadden voor de situatie, tevens zouden ze hebben aangegeven dat een en ander zou worden genoteerd. De surveillanten lieten appellant het hertentamen maken.
 - 3.1.2 De door appellant aangevoerde gronden zijn vervolgens niet volledig opgenomen in het proces-verbaal. Zo is de verkeerde wegbewijzering richting de tentamenlocatie niet meegenomen. Dit levert een schending van het procesrecht op.
 - 3.1.3 De foutieve bewegwijzering is niet toe te rekenen aan appellant. Dit is een fout van de onderwijsinstelling. Indien de bewegwijzering juist zou zijn geweest, zou appellant tijdig bij de tentamenzaal zijn aangekomen.
 - 3.1.4 Door appellant na aanvang van de tentamentijd aan het hertentamen te laten deelnemen, werd bij appellant het vertrouwen gewekt dat rekening zou worden gehouden met voornoemde omstandigheden.
 - 3.1.5 Het besluit is in strijd met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, omdat de procedure oneerlijk is verlopen. Appellant is de dupe van een fout die hem niet kan worden verweten. Daarnaast is appellant niet op de juiste manier gehoord en heeft hij op het proces-verbaal niet zijn visie kunnen toelichten.
 - 3.1.6 Het besluit is onvoldoende gemotiveerd, omdat er in de motivering geen rekening is gehouden met de verzachtende omstandigheden van appellant. Het besluit rust

enkel op de stelling dat appellant meer dan 30 minuten na aanvang het hertentamen is gestart.

3.1.7 De regels moeten in redelijkheid worden uitgelegd en geïnterpreteerd. Volgens de regels zou appellant binnen 30 minuten na het begin van tentamentijd mogen worden toegelaten tot de tentamenzaal. Gezien het feit appellant vóór 09.00 uur bij de tentamenlocatie aankwam en de 30 minuten (na aanvang van de tentamentijd) niet voorbij waren, voldeed hij aan deze regel.

3.2 Ter zitting heeft appellant nog het volgende aangevoerd:

3.2.1 Appellant is verteld dat er geen foto's waren van de bewegwijzering. Nu blijkt dat wel het geval te zijn. Uit de foto's kan worden opgemaakt dat de deur van de tentamenzaal niet duidelijk als ingang herkenbaar is. Het sportcentrum heeft aangegeven dat een deel van het gebouw was afgezet en er geen goede toegang was tot het gebouw. Appellant voelt zich de dupe van de onduidelijkheid.

3.2.2 Verweerster heeft drie surveillanten bevroegd waarvan twee surveillanten zich appelland niet konden herinneren. De verklaring van de surveillant die zich appelland wel kon herinneren, komt overeen met de verklaring van appelland.

3.2.3 Door het bestreden besluit zal appelland de cursus opnieuw moeten volgen, waardoor hij het in een latere periode extra druk zal hebben. Hierdoor zal hij minder tijd hebben voor extra curriculaire activiteiten. Dit zijn geen verplichte onderdelen voor de opleiding, maar appelland meent dat het verstandig is dat hij naast zijn studie relevante activiteiten onderneemt. Hij neemt zijn studie erg serieus en hij zou het erg vervelend vinden als hij door het bestreden besluit zijn BSA niet zou halen.

3.2.4 Naar aanleiding van een vraag vanuit het College op de zitting, heeft appelland aangegeven dat hij eerst, per abuis, in een verkeerd gebouw was (Avans) voordat hij in het Sports Center (de tentamenlocatie) aankwam.

Standpunt verweerster

3.3 Verweerster verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:

3.3.1 Op basis van artikel 7.12b van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) heeft verweerster een discretionaire bevoegdheid om regels en beleid vast te stellen met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens toetsen en tentamen. Deze bevoegdheid is nader uitgewerkt in de Regels en Richtlijnen van de examencommissie 2022/2023 (hierna: R&R). In artikel 17 lid 3 R&R is vastgesteld dat de examinandus voor deelname aan een toets of tentamen op het aanvangstijdstip aanwezig dient te zijn op de locatie zoals vermeld op de tentamenoproep.

3.3.2 Voorts is in artikel 17 lid 4 van de R&R bepaald dat wanneer de examinandus niet tijdig aanwezig is, het hem of haar is toegestaan om tot maximaal dertig minuten (30)

na aanvang van de toets of het tentamen deel te nemen aan de toets of het tentamen, met inachtneming van de regulier geroosterde eindtijd.

- 3.3.3 Artikel lid 6 R&R stelt dat het de examinandus bij deelname aan een toets of tentamen niet is toegestaan de zaal te verlaten in de eerste dertig (30) minuten na aanvang van de toets of het tentamen en in de laatste dertig (30) minuten voor de regulier geroosterde eindtijd van de toets of het tentamen.
- 3.3.4 Lid 12 van het voornoemde artikel bepaalt dat bij deelname aan de toets of het tentamen later dan dertig (30) minuten na aanvang, de examencommissie besluit tot het ongeldig verklaren van de toets of het tentamen.
- 3.3.5 Deze combinatie van regels zorgt ervoor dat studenten elkaar niet buiten de tentamenomgeving kunnen spreken en tentamenvragen en antwoorden zouden kunnen doorgeven. Het gaat er bij de toepassing van deze regels niet om of een student daadwerkelijk op deze wijze gefraudeerd zou hebben - om die reden is appellant ook niet aangesproken op een vermoeden van fraude - maar om het voorkomen van de mogelijkheid daartoe.
- 3.3.6 Gelet op het voorgaande kan verweester de opmerking van appellant over de uitleg en interpretatie van de regels niet plaatsen. Deze regels zijn ondubbelzinnig en in begrijpelijke woorden opgenomen in de R&R.
- 3.3.7 Verweester heeft belang bij een strikte handhaving van de voornoemde bepalingen. Het doel van een toets/tentamen is immers een juist oordeel over kennis, inzicht en vaardigheden van de desbetreffende examinandus te kunnen vormen. Een onderzoek naar de vraag of er daadwerkelijk sprake zou (kunnen) zijn van fraude, zou de regeling onuitvoerbaar maken.
- 3.3.8 Verweester merkt op dat appellant zelf de verklaring op het proces-verbaal heeft opgenomen. Deze verklaring wijkt af van hetgeen appellant in zijn beroepschrift stelt omtrent de volledigheid van het proces-verbaal. Het is de verantwoordelijkheid van appellant zelf om hierin volledig en correct te zijn.
- 3.3.9 In het kader van de zorgvuldigheid heeft verweester de opmerkingen van appellant over de bewegwijzering nader en zorgvuldig onderzocht. Uit de navraag bij de Surveillantenplanning en het Sports Center is gebleken dat studenten tijdens tentamenperiodes gebruik maken van de nooddeuren voor toegang tot de tentamenlocaties van het Sports Center. Voorts worden studenten al drie jaar door middel van bewegwijzering – met daarop de tentamenlocaties, looproutes en toegangsdeuren – geïnformeerd. Gedurende de afgelopen drie jaar is er geen enkele klacht en/of melding ontvangen dat deze bewegwijzering niet duidelijk zou zijn of niet voldoet.
- 3.3.10 Verweester oppert de mogelijkheid dat appellant gezien de omstandigheden door stress en/of haast de bewegwijzering niet goed heeft gelezen en/of niet op de hoogte was van de procedure na de officiële deursluiting (na 8:30 uur). Verweester wil hierbij benadrukken dat het de verantwoordelijkheid van appellant zelf is om tijdig op de juiste locatie aanwezig te zijn.

- 3.3.11 Voor wat betreft het vertrouwensbeginsel verwijst verweerster naar artikel 18 lid 6 en 7 R&R waarin is bepaald dat surveillanten bij onregelmatigheden tijdens de toets of het tentamen een proces-verbaal opmaken. De examencommissie is uiteindelijk bevoegd om naar aanleiding van een proces-verbaal een besluit te nemen.
- 3.3.12 Verweerster kan de opmerking van appellant met betrekking tot artikel 6 van het Europees Verdrag van de Mens niet plaatsen. Appellant heeft ruimschoots de mogelijkheid gekregen om op het proces-verbaal zijn visie op de kwestie nader toe te lichten. Daarbij is het de verantwoordelijkheid van appellant om hierin volledig te zijn.
- 3.3.13 Zoals voornoemd mogen de studenten tot maximaal dertig (30) minuten na aanvang van de toets of het tentamen deelnemen aan de toets of het tentamen. Met dit flexibele aanvangstijdstip is reeds rekening gehouden met eventuele omstandigheden die ertoe leiden dat een student pas na het reguliere aanvangstijdstip aanwezig is bij een toets of tentamen.
- 3.3.14 Voorts verwijst verweerster naar artikel 15 lid 2 R&R, waarin onder meer is bepaald dat in beginsel geldt dat tweemaal per academisch jaar gelegenheid wordt geboden om een vak af te ronden. De reden dat per academisch jaar in beginsel twee gelegenheden worden geboden om het vak af te ronden, is om een student de mogelijkheid te geven een vak af te ronden ook in het geval hij/zij een tentamengelegenheid of een deel daarvan mist.
- 3.3.15 Verweerster heeft tijdens de minnelijke schikking benadrukt dat appellant niet wordt beschuldigd van fraude. Om die reden is appellant ook niet uitgesloten van deelname aan de eerstvolgende gelegenheid van het voornoemde vak. Appellant volgt momenteel het eerste jaar van zijn driejarige bacheloropleiding. Derhalve kan hij bij een positief BSA, volgend jaar, zonder studievertraging, deelnemen aan zowel de reguliere kans als de herkansingsmogelijkheid van het voornoemde vak.
- 3.3.16 Verweerster heeft bij de totstandkoming van het besluit de individuele feiten en omstandigheden van appellant zorgvuldig onderzocht. Ongeacht de uitkomst van het bestreden besluit, is het voor appellant mogelijk om dit academisch jaar een positief BSA te behalen binnen zijn bacheloropleiding. Appellant heeft tot op heden 16,5 ECTS behaald en kan in het huidige semester nog maximaal 30 ECTS behalen, hetgeen voldoende zou zijn voor een positief BSA (42 ECTS).
- 3.3.17 Tot slot past verweerster bij haar besluitvorming het gelijkheidsbeginsel toe. Dat wil zeggen dat vergelijkbare gevallen op een vergelijkbare wijze worden behandeld.
- 3.4 Ter zitting heeft verweerster haar verweer als volgt aangevuld:
- 3.4.1 Verweerster heeft de surveillanten bevroegd over de bewegwijzering. De verklaringen van de surveillanten komen niet overeen met hetgeen appellant aanvoert. Bovendien is er geen melding van andere studenten over een foutieve wegbewijzering.

4. Overwegingen College

- 4.1 Ingevolge artikel 7.61 lid 2 WHW blijft de toetsing door het College beperkt tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.
- 4.2 Het College overweegt allereerst dat verweerster krachtens artikel 7.12b WHW tot taak heeft om de kwaliteit van tentamens te waarborgen. Over de uitvoering van haar taken en bevoegdheden heeft verweerster nadere regels vastgesteld in de R&R.
- 4.3 Ingevolge artikel 17 lid 3 van de R&R dient de examinandus voor deelname aan een toets of tentamen op het aanvangstijdstip aanwezig te zijn op de locatie zoals vermeld op de tentamenoproep. Het College begrijpt het belang van verweerster om de regels strikt te hanteren, om een mogelijkheid tot fraude te voorkomen. Het College overweegt dat het gehanteerde beleid, waarbij vervoersproblemen in beginsel voor de rekening van de student blijven, niet onredelijk is. Daarbij overweegt het College dat van belang is dat ook aan de belangen van studenten in redelijke en voldoende mate tegemoet wordt gekomen. Dit ten eerste doordat op grond van artikel 15 lid 2 R&R in beginsel voor ieder vak een tweetal tentamenmogelijkheden per academisch jaar wordt geboden. Ten tweede is het de student volgens de regels toegestaan om tot maximaal een half uur na de aanvangstijd te starten met de toets of het tentamen, waarmee een student die onverwachte omstandigheden tegenkomt onderweg naar de tentamenlocatie al enigszins tegemoet wordt gekomen.
- 4.4 Appellant stelt voorts dat hij door de foutieve bewegwijzering te laat is aangekomen op de tentamenlocatie. Daarvan is niet gebleken. Op de door Verweerster ingebrachte foto's is de (gebruikelijke) bewegwijzering zichtbaar. Die is naar het oordeel van het College voldoende duidelijk. Het College overweegt dat als de bewegwijzering inderdaad onvoldoende duidelijk zou zijn geweest, meerdere studenten daarmee problemen ondervonden zouden hebben. Dat was niet het geval. Het is het College daarmee niet gebleken dat Appellant ten gevolge van onduidelijke bewegwijzering te laat op de tentamenlocatie zou zijn gearriveerd. Daarbij neemt het College in aanmerking dat Appellant zich aanvankelijk bij het verkeerde gebouw (nota bene van een andere onderwijsinstelling) heeft gemeld. Ook dat is een omstandigheid die voor eigen risico van Appellant komt.
- 4.5 Naar het oordeel van het College kan niet worden geconcludeerd dat de verweerster met de opgelegde maatregel de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit heeft geschonden. Verweerster heeft bij het bepalen van de zwaarte van de maatregel het proportionaliteitsbeginsel voldoende meegewogen. Dit gelet op het belang van verweerster enerzijds, namelijk het belang om de kwaliteit van het onderwijs en tentamens te borgen en het belang van de individuele student anderzijds, namelijk de studievertraging, waarbij de zwaarte van de maatregel en de ernst van de gevolgen van de maatregel voor appellant zijn meegewogen.

4.6 Gelet op het voorgaande en alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, heeft er een zorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, waarbij de proportionaliteit en de gevolgen op individueel niveau op de juiste wijze zijn afgewogen. Het bestreden besluit is dan ook op een zorgvuldige en correcte wijze tot stand gekomen. Het beroep is naar het oordeel van het college dan ook ongegrond.

5. **Beslissing**

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 11 mei 2023 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 07**
Datum uitspraak: 23 mei 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Economics and Management (TiSEM)
Trefwoorden: tentamen onregelmatigheid
Vervoersproblemen/ weeromstandigheden
gerechtvaardigd vertrouwen
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.3 Het College merkt op dat – een opmerking van een medewerker van de Tentamenorganisatie en het verschaffen van toegang tot de tentamenzaal door de surveillant – niet kan leiden tot een gerechtvaardigd vertrouwen dat verweerster in onderhavig geval zou besluiten dat een tentamen wordt beoordeeld. 4.4 Het College is van oordeel dat er in dit geval geen sprake is van absolute overmacht, waarbij appellante in het geheel niet de mogelijkheid heeft gehad om voor een alternatief te zorgen waardoor zij het tentamen op tijd had kunnen afleggen. Het feit dat een student ervoor kiest om aan Tilburg University te studeren, terwijl de student niet in Tilburg komt wonen, is in beginsel een risico van de student. Het College acht het niet onredelijk dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen van dit beleid wordt afgeweken en dat verweerster heeft geoordeeld dat daarvan hier geen sprake was. Het College verwijst naar een eerdere uitspraak van het College (Uitspraak CBE 19 april 2012, Uitspraak 917) voor een geval waarin wel sprake was van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden, die niet te vergelijken zijn met het onderhavige geval. 4.6 Het College komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

de examencommissie van de Tilburg Law School (TiSEM), verweerster

1. Procesverloop

- 1.1. Bij haar besluit van 2 februari 2023 heeft verweerster besloten dat het door appellante gemaakte hertentamen van Capita Selecta belastingheffing particulieren (hierna: hertentamen) van 19 januari 2023 niet kan worden beoordeeld (hierna: bestreden besluit).
- 1.2. Tegen het bestreden besluit heeft appellante tijdig, te weten op 3 februari 2023 een beroepschrift ingediend.
- 1.3. Op 13 februari 2023 heeft via Teams een schikkingsoverleg plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4. Verweerster heeft op 27 februari 2023 een verweerschrift ingediend.

- 1.5. Op 16 maart 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan de zitting hebben appellante en verweerster deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1. Het hertentamen van het vak vond plaats op 19 januari 2023 met als aanvangstijd 08:30 uur. Appellante arriveerde om 09:35 uur in de tentamenzaal waartoe haar de toegang door de surveillant was verleend.
- 2.2. Hiervan is een proces-verbaal opgesteld door een surveillant.
- 2.3. In het geval appellante het vak Capita selecta belastingheffing particulieren als laatste vak heeft openstaan, dan zal verweerster, wanneer appellante een beroep doet op een éénmalige kans in de zin van artikel 4.15 master OER, appellante niet tegenwerpen dat appellante de tentamengelegenheid op 19 januari 2023 niet benut heeft.

3. Standpunten partijen

Standpunt appellante

- 3.1. Appellante verzoekt om gegrondverklaring van haar beroep en vernietiging van het bestreden besluit opdat het door haar gemaakte hertentamen toch wordt beoordeeld. Appellante heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 Appellante mocht er gerechtvaardigd op vertrouwen dat haar tentamen beoordeeld zou worden. Appellante verwijst hiervoor ten eerste naar de Regels en Richtlijnen van TLS 2022-2023 (hierna: R&R), waarin staat dat ingeval een student meer dan een half uur te laat is bij een tentamen, de toegang wordt geweigerd. Appellante is echter wel toegelaten tot het tentamen. Appellante vraagt zich af of er studenten zijn geweest die geweigerd zijn door de surveillanten. Ten tweede heeft appellante – toen zij verwachtte meer dan een half uur na aanvang aanwezig te zullen zijn en zij om 08:32 uur naar het telefoonnummer op het voorblad van het tentamen heeft gebeld – te horen gekregen dat zij ook nog na het half uur nog zou mogen deelnemen aan het hertentamen, vanwege de bijzondere, grote verkeersproblemen in en rondom Tilburg.
 - 3.1.2 De surveillanten hadden de instructie moeten krijgen om te noteren wanneer de eerste student de tentamenzaal heeft verlaten. Dat deze instructie en administratie achterwege is gebleven valt appellante niet aan te rekenen.
 - 3.1.3 Er is sprake van overmacht, namelijk de extreme weersomstandigheden (code geel), de drukste ochtendspits sinds 2019 en een staking in het OV waardoor het hertentamen verplaatst had moeten worden naar een later tijdstip. De wegen rondom de universiteit waren immers zeer slecht begaanbaar, niet schoongemaakt en heel glad. Verweerster zwakt de weersomstandigheden van die dag ten onrechte af.

- 3.1.4 Bij het besluit ontbreekt een menselijke maat. Naast de opleiding steekt appellante haar energie en tijd in haar werk en gezin. Door uitzonderlijke weer- en verkeersomstandigheden is het haar niet gelukt tijdig aanwezig te zijn. Dat, ondanks de toegang tot de tentamenzaal en telefonische toezegging daarover, achteraf toch wordt besloten het hertentamen niet te beoordelen is buitenproportioneel. Door het uitblijven van de beoordeling is appellante uitgesloten van de bespreking en de inzage in het hertentamen waardoor ook het leerelement van het hertentamen is ontnomen.

Standpunt verweerster

- 3.2 Verweerster begrijpt dat dit een vervelend besluit is voor appellante. Desondanks handhaaft zij het bestreden besluit en verzoekt zij het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
- 3.2.1 De achtergrond van de bepaling uit de R&R is het voorkomen van uitwisseling van informatie over het tentamen tussen studenten die na een half uur mogen vertrekken en studenten die dan nog arriveren. De surveillanten zijn bevoegd om aanwijzingen te geven en controles te verrichten ter bevordering van de goede gang van zaken tijdens het tentamen. Bij de uitvoering van het betreffende artikel uit de R&R beoordeelt de surveillant wat op dat moment de minste onrust creëert: de student weigeren of toch toelaten. Het advies dat appellante kreeg om alsnog te komen was niet afkomstig van de examencommissie, maar van de Tentamenorganisatie. Verweerster begrijpt dat appellante hierdoor hoop kreeg dat haar tentamen beoordeeld zou worden. Nu haar tentamen niet wordt beoordeeld is zij echter niet slechter af dan wanneer de surveillant haar de toegang tot de zaal had geweigerd.
- 3.2.2 Ondanks de bijzondere weers- en verkeersomstandigheden is het de meeste studenten wel gelukt om op tijd in de tentamenzaal aanwezig te zijn.
- 3.2.3 Verweerster heeft niet alleen gekeken naar de gevolgen voor de individuele student, maar er is ook overleg geweest met de andere Schools om te bekijken of het mogelijk was om verschillende categorieën studenten te onderscheiden. Dit bleek helaas niet mogelijk te zijn. Sommige studenten die te laat waren hadden uit eigen beweging al besloten niet te komen, andere studenten was de toegang tot de zaal geweigerd en weer andere studenten hadden wel toegang tot de tentamenzaal. Bij een ander vak van TLS waarvan het tentamen op hetzelfde moment plaatsvond zijn er studenten geweigerd. Bij het vak van appellante is dat voor verweerster niet bekend.
- 3.2.4 Tijdens het schikkingsgesprek is als tegemoetkoming aan appellante aangeboden dat zij contact mocht opnemen met de docent om het hertentamen te bespreken.

4. Overwegingen College

- 4.1. Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het College het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

- 4.2. Op basis van artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) heeft verweerster een discretionaire bevoegdheid om regels en beleid vast te stellen met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens tentamens. Deze bevoegdheid heeft verweerster nader uitgewerkt in de R&R.
- 4.3. Allereerst merkt het College op dat – een opmerking van een medewerker van de Tentamenorganisatie en het verschaffen van toegang tot de tentamenzaal door de surveillant – niet kan leiden tot een gerechtvaardigd vertrouwen dat verweerster in onderhavig geval zou besluiten dat een tentamen wordt beoordeeld.

De gedachte achter de keuze van de surveillant om studenten in zo'n geval omwille van het voorkomen van discussie en/of onrust tot de tentamenzaal toe te laten, vindt het College begrijpelijk en deze manier van handelen acht het College dan ook niet onredelijk.

- 4.4. Het College is van oordeel dat er in dit geval geen sprake is van absolute overmacht, waarbij appellante in het geheel niet de mogelijkheid heeft gehad om voor een alternatief te zorgen waardoor zij het tentamen op tijd had kunnen afleggen. Het feit dat een student ervoor kiest om aan Tilburg University te studeren, terwijl de student niet in Tilburg komt wonen, is in beginsel een risico van de student. Het College acht het niet onredelijk dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen van dit beleid wordt afgeweken en dat verweerster heeft geoordeeld dat daarvan hier geen sprake was. Het College verwijst naar een eerdere uitspraak van het College (Uitspraak CBE 19 april 2012, Uitspraak 917) voor een geval waarin wel sprake was van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden, die niet te vergelijken zijn met het onderhavige geval. Het College weegt in dezen mee dat daags van tevoren de code geel, dan wel code oranje vanwege sneeuwval was afgegeven en ook de OV-staking daags tevoren was aangekondigd, waardoor appellante ook voor een alternatief had kunnen zorgen. De beroepsgrond faalt.
- 4.5. Dat verweerster voordat zij tot het bestreden besluit is gekomen ook overleg heeft gevoerd met de andere Schools, waarbij zij heeft gekeken naar de mogelijkheden voor besluitvorming, acht het College zorgvuldig. Ten aanzien van de zorgvuldigheid merkt het College verder op dat verweerster daarnaast zoveel mogelijk de gevolgen voor appellante heeft beperkt. Appellante is namelijk in de gelegenheid gesteld contact op te nemen met de docent om het hertentamen te bespreken zodat zij zich beter kan voorbereiden voor een volgende tentamengelegenheid.
- 4.6. Het College komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het College acht het beroep daarmee ongegrond.

5. Beslissing

Het College van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 23 mei 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 08**
Datum uitspraak: 23 mei 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Economics and Management (TiSEM)
Trefwoorden: tentamen onregelmatigheid
vervoersproblemen
overmacht
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.3 Vooropgesteld begrijpt het College het belang van verweerster om haar beleid strikt te hanteren, om een mogelijkheid tot fraude te voorkomen. Hierbij is van belang dat ook aan de belangen van studenten in redelijke en voldoende mate tegemoet wordt gekomen. Dit gebeurt door in beginsel voor ieder vak een tweetal tentamenmogelijkheden per academisch jaar en het is reeds toegestaan om tot maximaal een half uur na de aanvangstijd te starten met de toets of het tentamen, waarmee een student die onderweg naar de tentamenlocatie onverwachte omstandigheden tegenkomt al enigszins tegemoet wordt gekomen. 4.4 Gelet op het voorgaande overweegt het College dat het beleid, dat inhoudt dat het de verantwoordelijkheid van de student is om op tijd bij het de student blijven, dan ook niet onredelijk is. Het College is van oordeel dat de vervoersproblemen onder de hier genoemde omstandigheden geen geslaagd beroep op overmacht kunnen opleveren. Het feit dat een student ervoor kiest om aan Tilburg University te studeren, terwijl de student niet in Tilburg komt wonen, is dan ook in beginsel een risico van de student. Het College acht het niet onredelijk dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen van dit beleid wordt afgeweken en dat verweerster heeft geoordeeld dat daarvan hier geen sprake was. Het College verwijst naar een eerdere uitspraak van het College (Uitspraak CBE 19 april 20212, Uitspraak 917) voor een geval waarin wel sprake was van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden die niet te vergelijken zijn met het onderhavige geval. Het bestreden besluit is dan ook op een zorgvuldige en correcte wijze tot stand gekomen. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM),
verweerster**

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 9 februari 2023 (hierna: bestreden besluit) heeft verweerster, naar aanleiding van geconstateerde onregelmatigheden tijdens het hertentamen behorend bij het vak Creative Problem Solving (hierna: hertentamen), besloten dat dit hertentamen niet ter beoordeling aan de docent zal worden aangeboden.
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellant tijdig, te weten 9 februari 2023 een beroepschrift ingediend.

- 1.3 Op 23 februari 2023 heeft een schikkingsoverleg via Zoom plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 6 maart 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 16 maart 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan die zitting hebben appellant en namens mevrouw deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellant staat sinds 1 september 2021 ingeschreven voor de Bacheloropleiding Entrepreneurship and Business Innovation. Binnen deze opleiding heeft appellant tot op heden 79,5 ECTS behaald.
- 2.2 Het hertentamen vond plaats op 26 januari 2023. De surveillant heeft ten aanzien van appellant een proces-verbaal opgesteld.
- 2.3 Onbestreden is dat appellant het tentamen om 09:01 uur is gestart. Aanvangstijdstip van het tentamen was om 08:30 uur.

3. Standpunt partijen

Standpunt appellant

- 3.1 Appellant verzoekt het College het bestreden besluit te vernietigen en het hertentamen alsnog ter beoordeling aan de docent voor te leggen. Appellant heeft in dit verband – samengevat – de volgende beroepsgronden naar voren gebracht.
 - 3.1.1 Appellant heeft vanwege het aanvangstijdstip van het tentamen de eerste trein vanuit Alkmaar genomen. Appellant woont in Alkmaar vanwege zijn werk en het huizentekort in Tilburg.
 - 3.1.2 Er is een situatie van overmacht ontstaan vanwege het treinverkeer vanaf 's-Hertogenbosch. Appellant heeft hiervan schriftelijk bewijs. Hierdoor is appellant één minuut te laat aangekomen in de tentamenzaal na de reguliere 30 minuten regeling. In deze één minuut kan er geen sprake zijn van fraude, zoals in het bestreden besluit wordt gesuggereerd. Daar was simpelweg de tijd en gelegenheid niet voor, aangezien er volgens appellant nog niemand de tentamenzaal had verlaten.
 - 3.1.3 Appellant verzoekt om coulance, omdat hij maar één minuut te laat was. Bovendien heeft het bestreden besluit betrekking op een hertentamen, waardoor appellant geen herkansingsmogelijkheid meer heeft.
 - 3.1.4 Ten aanzien van overmacht is bovendien niets te lezen in de Regels en Richtlijnen van TiSEM 2022-2023 (hierna: R&R). Hierdoor weet appellant niet wat zijn rechten zijn in dit soort situaties.
- 3.2 Ter zitting overlegt appellant een spreeknotitie die het College op verzoek van appellant aan deze uitspraak hecht.

- 3.3 Desgevraagd geeft appellant ter zitting aan dat hij om het tentamen opnieuw te maken hij opnieuw alle colleges van het vak moet volgen, omdat uit de praktijk blijkt dat het vak elk collegejaar vernieuwd wordt.

Standpunt verweerster

- 3.4 Verweerster stelt zich op het standpunt dat het bestreden besluit correct en op de juiste gronden tot stand is gekomen en zij verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het volgende aangevoerd:

- 3.4.1 Verweerster heeft een discretionaire bevoegdheid om regels en beleid vast te stellen met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens toetsen en tentamens. Deze bevoegdheid is nader uitgewerkt in de R&R.

- 3.4.2 In de R&R is vastgelegd dat de examinandus voor deelname aan het tentamen op het aanvangstijdstip aanwezig dient te zijn op de locatie zoals vermeld op de tentamenoproep. Wanneer de examinandus niet tijdig aanwezig is, mag hij tot maximaal dertig minuten na aanvang van het tentamen nog deelnemen.

Het is de examinandus bij deelname aan het tentamen niet toegestaan de zaal te verlaten in de eerste dertig minuten na aanvang en in de laatste dertig minuten voor de eindtijd van het tentamen. Bij deelname aan het tentamen later dan dertig minuten na aanvang van het tentamen besluit verweerster tot een ongeldigverklaring van het tentamen.

- 3.4.3 Voorgaande zorgt ervoor dat studenten elkaar niet buiten de tentamenomgeving kunnen spreken en tentamenvragen en -antwoorden zouden kunnen doorgeven. Het gaat er bij de toepassing van deze regels niet om of de student daadwerkelijk op deze wijze gefraudeerd zou hebben, maar om het voorkomen van de mogelijkheid daartoe. Appellant is ook niet aangesproken op een vermoeden van fraude. Verweerster merkt overigens op dat ook binnen één minuut fraude gepleegd kan worden, door bijvoorbeeld het uitwisselen van briefjes.

- 3.4.4 Hoewel verweerster begrijpt dat die ene minuut te laat heel zuur moet zijn voor appellant, heeft verweerster belang bij een strikte handhaving van de voornoemde bepalingen. Het doel is immers een juist oordeel over kennis, inzicht en vaardigheden van de desbetreffende examinandus te kunnen vormen. Een onderzoek naar de vraag of er daadwerkelijk sprake zou (kunnen) zijn van fraude, zou de regeling onuitvoerbaar maken.

- 3.4.5 Ten aanzien van de gestelde overmacht, merkt verweerster op dat met het flexibele aanvangstijdstip zoals hiervoor is beschreven reeds rekening is gehouden met eventuele omstandigheden die ertoe leiden dat een student pas na het reguliere aanvangstijdstip aanwezig is bij een toets of tentamen.

- 3.4.6 In de R&R is verder bepaald dat in beginsel tweemaal per academisch jaar de gelegenheid wordt geboden een vak af te ronden. De reden dat twee gelegenheden

worden geboden, is om een student de mogelijkheid te geven een vak af te ronden ook in het geval hij een tentamengelegenheid of een deel daarvan mist.

- 3.4.7 Het is de verantwoordelijkheid is van appellant zelf om ervoor te zorgen tijdig aanwezig te zijn bij toetsen en tentamens. Studenten dienen zelf eventuele reistijd en de onzekerheid daarvan in acht te nemen.
- 3.4.8 Tijdens het minnelijke schikkingsgesprek is benadrukt dat appellant niet wordt beschuldigd van een vermoeden van fraude. Om die reden is appellant ook niet uitgesloten van deelname aan de eerstvolgende gelegenheid van het vak.
- 3.4.9 Appellant zit momenteel in het tweede jaar van zijn driejarige bacheloropleiding. Hij kan volgend jaar, zonder studievertraging, deelnemen aan zowel de reguliere kans als de herkansingsmogelijkheid van het vak. Uit het voorgaande blijkt dat bij de totstandkoming van het besluit de individuele feiten en omstandigheden van appellant zorgvuldig zijn onderzocht.
- 3.4.10 Ten aanzien van wat appellant ter zitting opmerkt over dat hij tijdens het minnelijk schikkingsgesprek geen enkele toenadering van verweerster heeft gemerkt, merkt verweerster op dat zij de opmerking van appellant wel begrijpt gezien het gaat om een minnelijk schikkingsgesprek. Hoewel de gesprekken zinvol zijn om te horen of er bijzondere omstandigheden spelen, gaat het volgens verweerster vooral om het horen van appellant. In dit soort gevallen waarin appellant na de 30 minuten binnenkomt, zijn er echter geen uitzonderingsgevallen op te noemen waarbij het tentamen alsnog wel wordt nagekeken. Bij de door appellant genoemde uitzonderingsgevallen, zoals de onbereikbaarheid van de universiteit vanwege sneeuwval, wordt het tentamen voor alle studenten geannuleerd. Er worden niet in individuele gevallen uitzonderingen gemaakt.

4. Overweging College

- 4.1 Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het College het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.
- 4.2 Op basis van artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) heeft verweerster een discretionaire bevoegdheid om regels en beleid vast te stellen met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens tentamens. Deze bevoegdheid heeft verweerster nader uitgewerkt in de R&R.
- 4.3 Vooropgesteld begrijpt het College het belang van verweerster om haar beleid strikt te hanteren, om een mogelijkheid tot fraude te voorkomen. Hierbij is van belang dat ook aan de belangen van studenten in redelijke en voldoende mate tegemoet wordt gekomen. Dit gebeurt door in beginsel voor ieder vak een tweetal tentamenmogelijkheden per academisch jaar aan te bieden en het is reeds toegestaan om tot maximaal een half uur na de aanvangstijd te starten met de toets of het tentamen, waarmee een student die onderweg naar de tentamenlocatie onverwachte omstandigheden tegenkomt al enigszins tegemoet wordt gekomen.

- 4.4 Gelet op het voorgaande overweegt het College dat het beleid, dat inhoudt dat het de verantwoordelijkheid van de student is om op tijd bij het tentamen te arriveren en waarmee dientengevolge vervoersproblemen in beginsel voor risico van de student blijven, dan ook niet onredelijk is. Het College is van oordeel dat de vervoersproblemen onder de hier genoemde omstandigheden geen geslaagd beroep op overmacht kunnen opleveren. Er is naar het oordeel van het College namelijk geen sprake geweest van de situatie, waarbij appellant in het geheel niet de mogelijkheid heeft gehad om voor een alternatief te zorgen waardoor hij het tentamen toch op tijd had kunnen afleggen. Het feit dat een student ervoor kiest om aan Tilburg University te studeren, terwijl de student niet in Tilburg komt wonen, is dan ook in beginsel een risico van de student. Het College acht het niet onredelijk dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen van dit beleid wordt afgeweken en dat verweerster heeft geoordeeld dat daarvan hier geen sprake was. Het College verwijst naar een eerdere uitspraak van het College (Uitspraak CBE 19 april 2012, Uitspraak 917) voor een geval waarin wel sprake was van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden die niet te vergelijken zijn met het onderhavige geval. De beroepsgrond faalt.
- 4.5 Gelet op het vorenstaande en het belang van de examencommissie om de kwaliteit, organisatie en procedures van de tentamens te waarborgen kan naar het oordeel van het College niet geconcludeerd worden dat de door verweerster opgelegde maatregel onrechtmatig of onredelijk is, dan wel niet proportioneel.
- 4.6 Alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, heeft er een zorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, waarbij de proportionaliteit en de gevolgen op individueel niveau op de juiste wijze zijn afgewogen. Het bestreden besluit is dan ook op een zorgvuldige en correcte wijze tot stand gekomen. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 23 mei 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 09**
Datum uitspraak: 11 mei 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Economics and Management (TiSEM)
Trefwoorden: Onjuist identificatiemiddel
Legitimeren
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 Het College concludeert dat er geen volledig gebrek aan procesbelang is, omdat hoewel de appellant geen positief BSA kan behalen, er nog steeds de mogelijkheid bestaat dat appellant een certificaat kan verkrijgen bij een positief resultaat voor de desbetreffende cursus. Er is dus enige vorm van procesbelang aanwezig. Op basis hiervan is het College van mening dat het ingediende beroep ontvankelijk is. 4.3 Bij het betreffende tentamen kon appellant zich niet legitimeren met identificatiemiddelen zoals vermeld in artikel 17, lid 8 van de R&R. Dit is van belang om mogelijke fraude tijdens het tentamen te voorkomen en te waarborgen dat degene die het tentamen maakt ook daadwerkelijk degene is wiens naam op de presentielijst staat. Verweerster heeft er belang bij om de identificatieplicht strikt te handhaven. 4.4 Appellant kon geen geldig identiteitsbewijs tonen omdat hij zijn portemonnee was verloren. Deze omstandigheid valt onder de verantwoordelijkheid van de appellant zelf. Het college begrijpt het argument van verweerster dat het niet uitvoerbaar is om de identiteit van studenten op een andere manier vast te stellen, los van de vraag of een andere methode voldoende betrouwbaar is. 4.5 Het bestreden besluit is op een zorgvuldige en correcte wijze tot stand gekomen. Naar het oordeel van het College is het beroep dan ook ongegrond.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM),
verweerster**

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 9 februari 2023 (hierna: “bestreden besluit”) is aan appellant medegedeeld dat het hertentamen behoren bij het vak Organisatie en Strategie ongeldig wordt verklaard en niet ter correctie aan de docent zal worden aangeboden.
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellant tijdig, te weten op 9 februari 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 23 februari 2023 heeft een schikkingsoverleg via Zoom plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 6 maart 2023 een verweerschrift ingediend.

1.5 Op 16 maart 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Appellant was zonder nadere berichtgeving afwezig. Aan de zitting heeft deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

2.1 Appellant staat sinds 1 september 2022 ingeschreven voor de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie. Binnen deze opleiding heeft appellant tot op heden 0 ECTS behaald.

2.2 Op 26 januari 2023 vond het hertentamen behorend bij het vak Organisatie en Strategie plaats. Appellant kon zich ten tijde van het voornoemde tentamen niet met een voorgeschreven legitimatiebewijs legitimeren. Hiervan is een proces-verbaal opgesteld door de surveillant.

3. Standpunt partijen

Standpunt appellant

3.1 Appellant verzoekt het College het bestreden besluit te vernietigen. Appellant heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:

3.1.1 De kans op fraude is aanzienlijk groter als een student wel zijn legitimatiebewijs toont, omdat er geen controle plaatsvindt. De surveillanten dienen bij binnenkomst het legitimatiebewijs te controleren om te zien of de pasfoto overeenstemt met de aanwezige persoon. In de praktijk hebben de surveillanten hiervoor geen tijd, waardoor nauwelijks wordt gekeken naar het legitimatiebewijs.

3.1.2 Bij appellant werd er beter gecontroleerd, omdat hij een kopie van zijn legitimatiebewijs liet zien. Ook is de handtekening van appellant beter onderzocht.

3.1.3 Bovendien kan het handschrift van appellant worden gecontroleerd door een vergelijking te maken met de door appellant eerder gemaakte tentamens.

3.1.4 In het bestreden besluit wordt er verwezen naar het gelijkheidsbeginsel. Appellant voert aan dat indien de eerdere beslissingen ook niet correct waren, er steeds opnieuw wordt gemeten met de verkeerde maat.

3.1.5 Het is geen goed systeem dat appellant academisch wordt gestraft voor het verliezen van zijn portemonnee onderweg naar een tentamen. Appellant heeft tien minuten voor aanvang van het tentamen aangegeven dat hij zijn portemonnee is verloren. Vervolgens heeft hij een kopie van zijn legitimatiebewijs getoond.

Standpunt verweerster

3.2 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt primair het beroep niet-ontvankelijk te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:

- 3.2.1 Appellant heeft tot op heden 0 ECTS binnen zijn bacheloropleiding behaald. Ongeacht de uitkomst van het bestreden besluit, is het voor appellant niet mogelijk om dit academisch jaar een positief BSA te behalen binnen zijn bacheloropleiding.
- 3.2.2 Appellant kan in het huidige semester nog maximaal 30 ECTS behalen, hetgeen niet voldoende is voor een positief BSA, daarvoor ligt de grens namelijk op 42 ECTS.
- 3.2.3 Appellant heeft op 20 februari 2023 een voortgangsbericht met betrekking tot zijn BSA ontvangen. Vooralsnog is niet gebleken dat sprake is van bijzondere, persoonlijke omstandigheden waardoor een eventueel uitstel van het BSA gerechtvaardigd kan zijn.
- 3.3 Verweerster verzoekt subsidiair het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
- 3.3.1 In de onderhavige kwestie staat vast dat appellant zich tijdens het voornoemde hertentamen niet kon legitimeren met één van de identificatiemiddelen genoemd in artikel 17 lid 8 van de Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management van Tilburg University 2022/2023 (hierna: R&R).
- 3.3.2 De regels zoals opgenomen in artikel 17 lid 8 jo. lid 10 R&R hebben tot doel om fraude te voorkomen. Dat betekent niet dat fraude daadwerkelijk moet hebben plaatsgevonden. Het enkele feit dat een student zich niet kan legitimeren, leidt tot het besluit dat de toets dan wel het tentamen ongeldig wordt verklaard en niet wordt nagekeken. Verweerster kan de opmerking van appellant over 'de kans op fraude' in deze context dan ook niet plaatsen.
- 3.3.3 Verweerster heeft belang bij een strikte handhaving van de identificatieplicht. Het doel van een toets/tentamen is immers een juist oordeel over kennis, inzicht en vaardigheden van de desbetreffende examinandus te kunnen vormen. Aldus moet om eventuele fraude te kunnen voorkomen tijdens de toets/het tentamen deugdelijk vastgesteld kunnen worden of degene die het tentamen maakt ook daadwerkelijk degene is wiens naam op het tentamen en de presentielijst staat.
- 3.3.4 De enige geldige wijze van identificatie is tijdens de toets/het tentamen en met een geldig legitimatiebewijs zoals bepaald in artikel 17 lid 8 R&R. Deze vorm is zo bepaald om zowel zekerheid omtrent de identificatie zelf als praktische haalbaarheid van het uitvoeren van de identificatie te garanderen. Daarbij geldt voorts dat een kopie/foto van een identiteitsbewijs geen geldig legitimatiebewijs is in de zin van artikel 17 lid 8 R&R.
- 3.3.5 Het vergelijken van de handtekening van appellant, dan wel van andere tentamens van appellant, is derhalve geen geldige mogelijkheid om de identiteit vast te stellen en daarnaast redelijkerwijs praktisch niet haalbaar.
- 3.3.6 Verweerster benadrukt dat het de eigen verantwoordelijkheid van appellant is om op de hoogte te zijn van en te kunnen voldoen aan de regels omtrent de identificatieplicht. De betreffende regels zijn in begrijpelijke woorden opgenomen in de R&R.

- 3.3.7 Verweerster heeft bij de totstandkoming van het besluit de individuele omstandigheden van appelland zorgvuldig onderzocht en meegewogen.
- 3.3.8 Tot slot heeft verweerster bij haar besluitvorming het gelijkheidsbeginsel toegepast. Dat wil zeggen dat vergelijkbare gevallen op een vergelijkbare wijze worden behandeld.

4. Overweging college

- 4.1 Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep overweegt het College dat een beroep niet-ontvankelijk verklaard kan worden in geval van het ontbreken van procesbelang. Van een volledig ontbreken van procesbelang is naar het oordeel van het College echter geen sprake, omdat – ook al zou appelland het BSA niet meer kunnen halen – hij bij een positief resultaat voor de betreffende cursus een certificaat zou kunnen ontvangen. Daarmee is er sprake van enig procesbelang. Gelet daarop is het College van oordeel dat het beroep ontvankelijk is.
- 4.2 Ingevolge artikel 7.61 lid 2 WHW dient het college te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. De toetsing blijft derhalve beperkt tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld of verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.
- 4.3 Vaststaat dat appelland zich bij het betreffende tentamen niet kon legitimeren met een van de identificatiemiddelen genoemd in artikel 17 lid 8 R&R en dat op basis daarvan het tentamen niet is beoordeeld. Verweerster heeft belang bij een strikte handhaving van de identificatieplicht. Het doel van een tentamen is immers een juist oordeel over kennis, inzicht en vaardigheden van desbetreffende examinandus te kunnen vormen. Aldus moet om eventuele fraude te voorkomen tijdens het tentamen deugdelijk vastgesteld kunnen worden of degene die het tentamen maakt ook daadwerkelijk degene is wiens naam op de presentielijst staat.
- 4.4 Appelland heeft gesteld dat hij geen geldig legitimatiebewijs kon tonen, omdat hij onderweg naar het hertentamen zijn portemonnee was verloren. Die omstandigheid komt voor zijn eigen risico. Het argument van verweerster dat het voor haar niet uitvoerbaar is om de identiteit van studenten op een andere manier vast te stellen, nog daargelaten de vraag of een andere manier voldoende betrouwbaar is, komt het College niet onredelijk voor.
- 4.5 Op grond van het voorgaande kan worden geconcludeerd dat verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en dat zij in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 11 mei 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 10**
Datum uitspraak: 22 mei 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Economics and Management (TiSEM)
Trefwoorden: Te laat tentamenaanmelding
Herinneringsmail
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 artikel 7.61 lid 2 van de WHW bepaalt dat er een beroep kan worden ingesteld als er een beslissing in strijd met het recht is. Het College toets de beslissing dan op rechtmatigheidscriteria. 4.2 Op basis van artikel 7.12b van de WHW heeft de verweerder de bevoegdheid om regels en beleid op te stellen voor tentamens, waaronder de verplichting om je aan te melden zoals vastgelegd in de R&R. 4.3 Het staat vast, appellant heeft dit zelf ook bevestigd, dat hij geen bevestigingsmail heeft ontvangen. Appellant heeft echter wel een herinneringsmail ontvangen waarin hij expliciet werd gewezen op het feit dat hij zich nog niet had ingeschreven. 4.4 Het College oordeelt dat appellant wist of had moeten weten dat hij zich niet had aangemeld voor het hertentamen, zelfs als hij dacht dat zijn aanmelding gelukt was. Dit was namelijk niet de eerste keer dat hij zich via Osiris inschreef voor een tentamen. 4.5 Het College overweegt dat appellant geen studievertraging oploopt, omdat hij bij een positief BSA volgens jaar kan deelnemen aan zowel de reguliere als herkansingsmogelijkheid. Het College vindt dat het niet beoordelen van het hertentamen geen onredelijke gevolgen heeft gezien het belang van een zorgvuldig en effectieve tentamenadministratie. 4.6 Het College concludeert dat het besluit met voldoende zorgvuldigheid is genomen en verklaart het beroep daarom ongegrond.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM),
verweester**

1 Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 22 februari 2023 (hierna: "het bestreden besluit") is appellant medegedeeld dat het hertentamen behorend bij het vak Quantitative Methods to Understand Entrepreneurship and Business Innovation ongeldig is en niet ter beoordeling aan de docent zal worden aangeboden.
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellant tijdig, te weten op 22 februari 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 9 maart 2023 heeft via Zoom een schikkingsoverleg plaatsgevonden tussen appellant en verweester. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweester heeft op 13 maart 2023 een verweerschrift ingediend.

- 1.5 Op 21 maart 2023 heeft het College appellant en verweerster uitgenodigd voor de hoorzitting op 30 maart 2023.
- 1.6 Op 30 maart 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan die zitting heeft verweerster deelgenomen. Appellant is zonder bericht van verhindering niet ter zitting verschenen.

2 Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellant staat sinds 1 september 2022 ingeschreven voor de bacheloropleiding Entrepreneurship and Business Innovation. Binnen deze opleiding heeft appellant tot op heden 15 ECTS behaald.
- 2.2 Op 23 januari 2023 vond het hertentamen plaats behorend bij het vak Quantitative Methods to Understand Entrepreneurship and Business Innovation (hierna: het hertentamen). Appellant stond ten tijde van het hertentamen niet op de presentielijst. Hiervan is een proces-verbaal opgesteld door de surveillant.

3 Standpunt partijen

Standpunt appellant

- 3.1 Appellant verzoekt het College om het bestreden besluit te vernietigen. Appellant heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 Appellant heeft zich op 19 december 2022 aangemeld via Osiris voor het hertentamen. Hij kreeg vervolgens via Osiris te zien dat de aanmelding correct was binnengekomen. Als gevolg hiervan is appellant niet meer ingegaan op een door hem ontvangen herinneringse-mail om zich in te schrijven voor het hertentamen. Door de melding op Osiris was appellant in de veronderstelling dat zijn eerdere aanmelding gelukt was.
 - 3.1.2 Het hertentamen was zichtbaar in 'My Timetable' na de aanmelding van appellant. Het feit dat de aanmelding vervolgens niet goed is doorgekomen via Osiris kan appellant niet worden verweten.

Standpunt verweerster

- 3.2 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
 - 3.2.1 Het is de eigen verantwoordelijkheid van appellant om op de hoogte te zijn van de regels en om te voldoen aan de regels omtrent de aanmeldingsbericht voor een tentamen. De betreffende regels zijn in begrijpelijke woorden opgenomen in de Regels en Richtlijnen van de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM) van Tilburg University (hierna: "R&R").

- 3.2.2 Uit de gegevens in Osiris blijkt dat aan appellant op 19 december 2022 om 16:25 uur een e-mail is verzonden, waarin staat dat de aanmelding voor het hertentamen behoren bij voornoemd vak d.d. 23 januari 2023 is opengesteld.
- 3.2.3 Op 9 januari 2023 om 02:18 uur is aan appellant een herinneringse-mail toegezonden met betrekking tot de deadline voor aanmelding voor het hertentamen. Appellant heeft zich vervolgens niet tijdig en op voorgeschreven wijze aangemeld voor het hertentamen.
- 3.2.4 Verweerster heeft tijdens het minnelijk schikkingsgesprek toegelicht dat enkel wanneer een student een bevestigings-mail ontvangt, de aanmelding gelukt is en dat alle tentamens en colleges in My Timetable staan, ongeacht of de student zich daarvoor heeft ingeschreven.
- 3.2.5 Voorts wordt de herinneringse-mail enkel verzonden naar studenten die zich nog niet hebben ingeschreven. In deze herinneringse-mail, die appellant op 9 januari 2023 heeft ontvangen, staat onder andere het volgende: *"Je bent op dit moment nog niet aangemeld voor onderstaand(e) schriftelijke tentamen(s): Quantitative Methods to Understand E&bi 23-01-2023."* Derhalve is appellant geïnformeerd dat hij zich op dat moment nog niet had ingeschreven voor het hertentamen.
- 3.2.6 Appellant kan hij bij een positief BSA volgend jaar, zonder studievertraging, deelnemen aan zowel de reguliere kans als de herkansingsmogelijkheid van het vak. Appellant heeft tot op heden 15 ECTS behaald en kan in het huidige semester nog maximaal 31,5 ECTS behalen, hetgeen voldoende zou zijn voor een positief BSA (42 ECTS).
- 3.2.7 Verweerster heeft bij haar besluitvorming het gelijkheidsbeginsel toegepast. Dat wil zeggen dat vergelijkbare gevallen op een vergelijkbare wijze worden behandeld.
- 3.3 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:
- 3.3.1 Appellant heeft geen bevestigingsmail ontvangen van zijn inschrijving, hetgeen hij heeft erkend. Appellant hoort inmiddels uit ervaring te weten dat zijn inschrijving niet is afgerond, waardoor hij geen bevestigingsmail van aanmelding voor het hertentamen heeft ontvangen.

4 Overwegingen College

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

- 4.2 Op basis van artikel 7.12b van de WHW heeft verweester een discretionaire bevoegdheid om regels en beleid vast te stellen met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens tentamens. Hier valt de aanmeldingsplicht onder zoals vastgelegd in de Regel en Richtlijnen van de examencommissie TiSEM.
- 4.3 Vast staat dat appellant geen bevestigingsmail van inschrijving voor het hertentamen heeft ontvangen. Vast staat ook dat appellant op 9 januari 2023 een herinneringse-mail heeft ontvangen met betrekking tot de deadline voor aanmelding van het hertentamen. In het herinneringsbericht is appellant er expliciet op gewezen dat hij zich niet heeft ingeschreven voor het hertentamen.
- 4.4 Het College overweegt dat appellant moest weten, wist, althans kon of behoorde te weten dat hij zich niet heeft aangemeld voor het hertentamen. Dit was immers voor appellant niet de eerste keer dat hij zich inschreef voor een tentamen via Osiris.
- Zelfs al zou hij in de veronderstelling hebben verkeerd dat zijn aanmelding gelukt was, zonder ontvangst van een bevestigingsmail hiervan, dan had hij door de herinneringsmail en de inhoud daarvan kunnen weten dat die veronderstelling onjuist was. Het College constateert dan ook dat appellant zich niet binnen de daarvoor geldende termijn voor het hertentamen heeft aangemeld.
- 4.5 Voorts neemt het College in aanmerking dat appellant geen studievertraging hoeft op te lopen, omdat appellant bij een positief BSA volgend jaar zowel aan de reguliere als de herkansingsmogelijkheid kan deelnemen. Mede gelet op het feit dat een zorgvuldige en effectieve tentamenadministratie gewaarborgd moet blijven, is het College van oordeel dat het niet beoordelen van het hertentamen niet zodanige onredelijke gevolgen oplevert dat de beslissing niet in stand kan blijven.
- 4.6 Het College is van oordeel dat het besluit met voldoende zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Het beroep is derhalve ongegrond.

5 Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 22 mei 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 11**
Datum uitspraak: 22 mei 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: Te laat indienen beroep
weken termijn
niet ontvankelijk
Uitspraak: niet- ontvankelijk
Hoofdoverwegingen: 4.1 Ingevolge artikel 7.59a, lid 2 van de WHW bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift zes weken. 4.2 Ingevolge artikel 6:8 lid 1 van de Awb juncto artikel 11 van het Reglement, begint de termijn voor het indienen van een beroepschrift op de dag na die, waarop de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. 4.3 Op basis van artikel 6:11 Awb juncto artikel 11 Reglement is een na afloop van termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. 4.4 Het College heeft vastgesteld dat het bestreden besluit op 30 augustus 2022 is genomen en binnen zes weken beroep kan worden ingesteld. 4.5 Echter, appellante heeft pas op 8 februari 2023 beroep ingesteld, na afloop van de termijn. Er zijn geen geldige redenen aangevoerd voor de overschrijding van de termijn. Daarom is het beroepschrift niet-ontvankelijk en wordt het niet inhoudelijk beoordeeld door het College.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

de examencommissie van de, verweerster

1 Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 30 augustus 2022 (hierna: "het bestreden besluit") heeft verweerster aan appellante een negatief bindend studieadvies uitgereikt voor de bacheloropleiding Global Law.
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellante op 8 februari 2023 een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Verweerster heeft appellante op 21 februari 2023 uitgenodigd voor een minnelijk schikkingsgesprek. Appellante is zonder berichtgeving niet verschenen. Op 23 februari 2023 is appellante opnieuw uitgenodigd voor minnelijk schikkingsgesprek. Wederom is appellante zonder berichtgeving niet verschenen. Er heeft derhalve geen schikkingsoverleg plaatsgevonden.
- 1.4 Verweerster heeft op 27 februari 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 21 maart 2023 heeft het College appellante en verweerster uitgenodigd voor de hoorzitting op 30 maart 2023.

- 1.6 Op 30 maart 2023 heeft het College, het beroep ter zitting behandeld. Aan die zitting heeft verweerster deelgenomen. Appellante is zonder bericht van verhindering niet ter zitting verschenen.

2 Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellante heeft zich voor het collegejaar 2020-2021 ingeschreven voor de bacheloropleiding Global Law. Op 1 maart 2021 heeft appellante zich uitgeschreven voor de opleiding.
- 2.2 Op 1 september 2021 heeft appellante zich opnieuw ingeschreven voor de bacheloropleiding Global Law.
- 2.3 Op 22 februari 2022 heeft appellante een studievoortgangsbericht ontvangen. Daarin is vermeld dat voor een positief bindend studieadvies minimaal 36 ECTS behaald dienen te zijn.
- 2.4 Op 3 augustus 2022 heeft verweerster aan appellante een voorgenomen negatief bindend studieadvies uitgereikt voor haar bacheloropleiding Global Law.
- 2.5 Appellante heeft naar aanleiding van het schrijven van verweerster d.d. 3 augustus 2022 een uitnodiging ontvangen om, indien van toepassing, haar zienswijze kenbaar te maken aan verweerster. Appellante heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt, waarna verweerster het bestreden besluit heeft genomen.

3 Standpunt partijen

Standpunt appellante

- 3.1 Appellante verzoekt om het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen. Appellante heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
- 3.1.1 Appellante is gedurende haar opleiding ziek geworden. De artsen konden geen concrete diagnose stellen van de ziekte. Appellante voelde zich langere tijd onwel en had hierdoor geen motivatie voor haar studie.
- 3.1.2 Appellante is zich bewust van de regels en wil haar ziekte niet als excuus gebruiken. Zij is dan ook niet eerder in beroep gegaan, omdat zij niet twijfelde aan het besluit van de examencommissie.
- 3.1.3 Daarnaast was appellante in de veronderstelling dat haar gezondheid niet zou verbeteren, waardoor zij geen melding heeft gemaakt van haar bijzondere omstandigheden bij de studentendecaan.
- 3.1.4 De gezondheid van appellante is zich aan het verbeteren en de neurologische aandoeningen, waarvan zij eerder last had, zijn aan het verminderen. Appellante heeft van de arts te horen gekregen dat zij niet volledig kan terugkeren naar haar vroegere

vermogen om te lopen. De rest van de symptomen zullen echter wel geleidelijk verminderen.

- 3.1.5 Gezien voornoemde (verbeterde) omstandigheden acht appellante zich volledig in staat om haar studie met succes af te ronden.

Standpunt verweerster

- 3.2 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt primair om het ingestelde beroep niet-ontvankelijk te verklaren nu het beroepschrift niet binnen de wettelijke termijn van zes weken is ingediend. Subsidiair verzoekt verweerster het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft ten aanzien van haar subsidiaire standpunt -samengevat- het navolgende aangevoerd:
- 3.2.1 Op grond van artikel 31 lid 7 Teaching and examination regulations of the bachelor's program in Global Law 2021-2022 (hierna: "TER") kunnen bepaalde bijzondere persoonlijke omstandigheden leiden tot een uitgesteld bindend studieadvies. In dat geval dient de student zo snel als redelijkerwijs mag worden verwacht deze omstandigheden kenbaar te maken bij de studentendecaan.
- 3.2.2 Appellante heeft haar persoonlijke omstandigheden niet eerder gemeld bij een studentendecaan. Daarnaast heeft appellant geen enkel bewijs verstrekt voor de door haar gestelde persoonlijke omstandigheden in het collegejaar 2021-2022.
- 3.2.3 Bovendien verklaren de persoonlijke omstandigheden de studievoortgang van appellante onvoldoende. Appellante heeft in het afgelopen collegejaar slechts 6 ECTS van de 60 ECTS behaald. Gelet op de omstandigheden ligt het niet in de lijn der verwachtingen dat appellante de vereiste 60 ECTS wel behaalt en de opleiding binnen redelijk termijn succesvol zal afronden.

4 Overwegingen College

- 4.1 Ingevolge artikel 7.59a, lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift zes weken.
- 4.2 Ingevolge artikel 6:8 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) juncto artikel 11 van het Reglement van Orde van het college (hierna: het Reglement), begint de termijn voor het indienen van een beroepschrift op de dag na die, waarop de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.
- 4.3 Op basis van artikel 6:11 Awb juncto artikel 11 Reglement blijft ten aanzien van een na afloop termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.
- 4.4 Het College stelt vast dat het bestreden besluit dateert van 30 augustus 2022, waarna het aan haar is verzonden en door haar is ontvangen. In de bestreden beslissing is vermeld dat binnen zes weken beroep kan worden ingesteld bij het College.

- 4.5 Het College constateert dat appellante op 8 februari 2023, derhalve na afloop van de hiervoor genoemde termijn, beroep heeft ingediend. Voorts zijn geen feiten of omstandigheden aangevoerd op basis waarvan kan worden vastgesteld dat er sprake is van verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding. Dit leidt ertoe dat het beroepschrift niet-ontvankelijk is. Om die reden komt het College aan inhoudelijke beoordeling van het beroep niet toe.

5 Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus besloten op 22 mei 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 12**
Datum uitspraak: 26 april 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: Geen besluit
Termijn verstreken
Uitspraak: niet- ontvankelijk
Hoofdoverwegingen: 2.1.Volgens artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, van de Awb bevat een beroep tenminste: de naam en het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht en de gronden van het beroep. Op grond van artikel 6:6 van de Awb kan een beroep niet-ontvankelijk worden verklaard indien niet is voldaan aan artikel 6:5 van de Awb. 2.2.Een niet-ontvankelijkverklaring wegens het ontbreken van een afschrift van het besluit waarop het geschil betrekking heeft, blijft slechts achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. 2.3 appellante is meerdere reken bericht met de vraag of zij het besluit waartegen ze in beroep gaat alsnog toe te sturen. Na 3 e-mails heeft het College het besluit waartegen het beroep is gericht niet van appellante ontvangen. 2.4.Aangezien appellante in de gelegenheid is gesteld om het verzuim te herstellen en hier tevens aan is herinnerd, kan worden geconcludeerd dat appellante in verzuim is geweest. 2.5.Doordat appellante het besluit niet binnen de gestelde termijn heeft verstrekt. Met als gevolg dat het beroep niet inhoudelijk wordt behandeld. Er is niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan niet-ontvankelijkverklaring van het beroep achterwege dient te blijven. Het beroep dient derhalve kennelijk niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

de examencommissie van de Tilburg Law School (TLS), verweerster

1. Procesverloop

- 1.1. Op 13 januari 2023 heeft appellante beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster, waarin appellante is medegedeeld dat de herkansing van de midterm van het vak Intro. to Glowbal Law 1 niet ter beoordeling aan de docent wordt aangeboden.
- 1.2. Het College van Beroep voor de Examens (hierna: 'College') doet met analoge toepassing van artikel 7:17, aanhef en onder a, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), uitspraak zonder zitting.

2. Overwegingen College

- 2.1. Met analoge toepassing van artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, van de Awb bevat een beroep tenminste: de naam en het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht en de gronden van het beroep. Op grond van artikel 6:6 van de Awb kan een beroep niet-ontvankelijk worden

verklaard indien niet is voldaan aan artikel 6:5 van de Awb, welk artikel eisen stelt voor het in behandeling nemen van een beroep.

- 2.2. Een niet-ontvankelijkverklaring wegens het ontbreken van een afschrift van het besluit waarop het geschil betrekking heeft, blijft slechts achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.
- 2.3. In het e-mailbericht d.d. 11 januari 2023 is appellante door het College verzocht om het besluit waartegen het beroep zich richt bij te voegen bij haar beroepschrift. In het e-mailbericht d.d. 13 februari 2023 is appellante opnieuw verzocht het besluit te versturen, zodat het beroep in behandeling kan worden genomen. Vervolgens is appellante in het e-mailbericht d.d. 13 maart 2023 wederom eraan herinnerd om het besluit uiterlijk 20 maart 2023 te versturen. Het College heeft echter het besluit waartegen het beroep is gericht niet van appellante ontvangen.
- 2.4. Aangezien appellante in de gelegenheid is gesteld om het verzuim te herstellen en hier tevens aan is herinnerd, kan worden geconcludeerd dat appellante in verzuim is geweest.
- 2.5. Doordat appellante het besluit waartegen het beroep is gericht niet binnen de gestelde termijn heeft verstrekt, heeft appellante zelf het risico genomen dat het beroep inhoudelijk niet wordt beoordeeld. De informatie over de mogelijkheid en de wijze van indiening van een beroep is beschikbaar op de website van Tilburg University en is daarmee voldoende kenbaar. Er is niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan niet-ontvankelijkverklaring van het beroep achterwege dient te blijven. Het beroep dient derhalve kennelijk niet-ontvankelijk te worden verklaard.

3. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus besloten op 26 april 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 13**
Datum uitspraak: 22 mei 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: Toelatingseisen masteropleiding
Geen vergelijkbare vooropleiding
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 artikel 7.61 lid 2 van de WHW bepaalt dat er een beroep kan worden ingesteld als er een beslissing in strijd met het recht is. Het College toets de beslissing dan op rechtmatigheidscriteria. 4.2 De eisen voor toelating van een masteropleiding zijn opgenomen in artikel 3.4 lid 1 en artikel 11.3 OER. Ze heeft daarnaast geen examen behaald behorende de in artikel 11.3 lid 2 OER genoemde opleidingen van Tilburg Law School. Gedaagde met vergelijkbare diploma's toelaatbaar. Om dat te beoordelen heeft verweester het bachelorsdiploma van appellante door een extern onafhankelijk instituut, te weten Nuffic, laten waarderen. Daaruit is gebleken dat het niveau van het diploma van appellante niet vergelijkbaar is met een diploma van een wo-bacheloropleiding. 2.3 De vooropleiding van appellante is derhalve geen vergelijkbare opleiding als bedoeld in artikel 11.3 lid 2 OER. 2.5 Er kan geconcludeerd worden dat verweester in redelijkheid en met de vereiste zorgvuldigheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

de examencommissie van de Tilburg Law School, verweester

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 7 februari 2023 (hierna: bestreden besluit) heeft verweester, naar aanleiding van een toelatingsverzoek tot de masteropleiding International Business Law appellante medegedeeld dat zij niet zal worden toegelaten tot de masteropleiding.
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellante tijdig, te weten, op 6 maart 2023 een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 20 maart 2023 heeft een schikkingsoverleg via Teams plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweester heeft op 27 maart 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 6 april 2023 heeft het College, in afwezigheid van appellante, het beroep ter zitting behandeld. Aan die zitting heeft verweester deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellante heeft haar bachelordiploma behaald aan de Southwest University of Political Science and Law (hierna: SWUPL) in China. Appellante heeft op 17 januari 2023 een verzoek ingediend om de masteropleiding International Business Law voor het academisch jaar 2023-2024 te volgen aan Tilburg Law School.
- 2.2 Op 24 januari 2023 heeft verweerster het bachelordiploma laten waarderen door de Nederlandse organisatie voor internationalisering in onderwijs (hierna: Nuffic). In de verklaring van Nuffic wordt gesteld dat de opleiding van appellante vergelijkbaar is met een bachelor in het hoger beroepsonderwijs (hierna: hbo) in de richting rechten.

3. Standpunt partijen

Standpunt appellante

- 3.1 Appellante verzoekt om het beroep gegrond te verklaren. Appellante heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
- 3.1.1 De universiteit waaraan appellante is afgestudeerd staat niet op de lijst van ‘Project 211’. Project 211 is het symbool voor het academisch niveau van universiteiten in China. Dit wil niet zeggen dat het diploma niet toereikend is.
- 3.1.2 Volgens de officiële academische evaluatie uitgevoerd door China Academic Degrees en Graduate Education Development Center (dat behoort tot het Chinese Ministerie van Onderwijs), behoort de SWUPL in de categorie ‘Wetenschap en het recht’ tot de top 7. Dit is hoger dan de meeste Project 211-universiteiten.
- 3.1.3 Het Chinese Nationale Hoger Onderwijs Toelatingsexamen voor de rechtenfaculteit aan de SWUPL vereist een hogere toelatingsscore, dan sommige opleidingen aan Project 211-universiteiten.
- 3.1.4 De rechtenfaculteit aan de SWUPL behoort tot een van de eersteklas opleidingen in China. Tot de alumni behoren de huidige president van het hoogste Volksgerechtshof van China en de huidige vice-procureur-generaal van het hoogste procuratoriaat.
- 3.1.5 Appellante heeft een vierjarige bacheloropleiding rechten afgerond met een GPA (cijfergemiddelde) van 84,1/100. De bacheloropleiding bestaat uit een programma van Coventry University en SWUPL. Appellante heeft hierdoor een stevige juridische basis ontwikkeld.
- 3.1.6 Het bachelorprogramma bestaat uit een twintig maanden durend onderzoeksproject en een stage. Het onderzoeksproject van appellante heeft de eerste prijs gewonnen. Appellante heeft stage gelopen in de civiele afdeling van Zhongshan First People’s Court. Daarnaast werkt appellante momenteel in Shanghai als juridisch adviseur.

Standpunt verweerster

3.2 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:

3.2.1 Ingevolge artikel 3.2 lid 3 Master Onderwijs en examenregelingen (hierna: OER) stelt de examencommissie met het oog op de toelating een onderzoek in naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de kandidaat.

3.2.2 Op basis van artikel 3.4 lid 1 OER heeft de examencommissie de bevoegdheid om aanvullende eisen te stellen alvorens de student wordt toegelaten tot de masteropleiding. In artikel 11.3 lid 1 en 2 OER is bepaald dat toelaatbaar is tot de opleiding Internationaal Business Law de gegadigde die met goed gevolg aan Tilburg Law School een examen heeft behaald in de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid, bacheloropleiding Fiscaal recht of bacheloropleiding Global Law.

Onder dezelfde voorwaarden is toelaatbaar tot de voornoemde opleiding de gegadigde die met goed gevolg een examen heeft behaald in vergelijkbare opleidingen.

3.2.3 Het bachelordiploma van appellante voldoet niet aan de toelatingseis voor de Master Internationaal Business Law. Het academisch niveau van het diploma is lager, waardoor het diploma niet voldoet aan de vereisten voor de toelating. Het bachelordiploma is geverifieerd door Nuffic en is vergelijkbaar met een Nederlandse opleiding hbo-Rechten.

3.2.4 Voorts kan een bachelordiploma behaald aan een Project 211-instelling of een eersteklas universiteit worden gewaardeerd als een hbo-opleiding of een universitaire opleiding. Indien SWUPL op de Project 211-lijst zou staan of wordt gekwalificeerd als een eersteklas universiteit, dan garandeert dat niet dat de opleiding gelijkwaardig is aan een driejarige bacheloropleiding, zoals bedoeld in artikel 11.3 OER. De waardering van het Nuffic blijft gelijk, dus ook in dat geval wordt het diploma van appellante gewaardeerd op hbo-niveau, hetgeen onvoldoende is voor toelating tot de betreffende masteropleiding.

3.3 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:

3.3.1 Verweerster heeft in dit geval een dubbele toets uitgevoerd alvorens het bestreden besluit te nemen en geconcludeerd dat het bestreden besluit naar inhoud geen gebreken vertoont en niet inhoudelijk tegenstrijdig is. De dubbele toets bestond uit 1) het opvragen van advies bij het International Office van Tilburg University inzake het advies van Nuffic en 2) of het besluit anders zou zijn, indien SWUPL wel een onderdeel zou uitmaken van het Project 211. Uit het daaropvolgend advies is naar voren gekomen dat 1) het advies van Nuffic zorgvuldig tot stand is gekomen en 2) dat ook dan het bachelordiploma van appellante niet voldoet aan de vereisten voor toelating tot de masteropleiding.

4. Overwegingen College

4.1 Artikel 7.61 lid 2 Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of

gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

- 4.2 De eisen voor toelating tot de masteropleiding zijn opgenomen in artikel 3.4 lid 1 en artikel 11.3 OER. Vaststaat dat appellante geen examen heeft behaald behorend tot de in artikel 11.3 lid 1 OER genoemde opleidingen van Tilburg Law School. Op grond van artikel 11.3 lid 2 OER zijn onder dezelfde voorwaarden ook toelaatbaar de gegadigden met vergelijkbare diploma's. Om dat te beoordelen heeft verweerster het bachelordiploma van appellante door een extern onafhankelijk instituut, te weten Nuffic, laten waarderen. Daaruit is gebleken dat het niveau van het diploma van appellante niet vergelijkbaar is met een diploma van een wo-bacheloropleiding.

Voorts heeft verweerster advies opgevraagd of het besluit anders zou zijn, indien SWUPL wel onderdeel zou zijn van het Project 211, dat blijkt niet het geval te zijn. De vooropleiding van appellante is derhalve geen vergelijkbare opleiding als bedoeld in artikel 11.3 lid 2 OER.

- 4.3 Gelet op het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat verweerster in redelijkheid en met de vereiste zorgvuldigheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 22 mei 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023.14**
Datum uitspraak: 11 mei 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: Toegang geweigerd tentamen
Te laat
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 artikel 7.61 lid 2 van de WHW bepaalt dat er een beroep kan worden ingesteld als er een beslissing in strijd met het recht is. Het College toets de beslissing dan op rechtmatigheidscriteria. 4.3. In artikel 7 lid 1 R&R is opgenomen dat examinandi die meer dan een half uur te laat zijn bij een schriftelijk tentamen de toegang tot het tentamen wordt geweigerd. 4.4 het College overweegt dat het redelijk is dat de student zelf verantwoordelijk is om op tijd te komen en dat eventuele vervoersproblemen voor risico van de student blijven. Bij reisproblemen die voorzienbaar zijn kan en mag er van student verwacht worden dat er zelf voor een alternatief wordt gezorgd. In dit geval is er volgens het College dan ook geen sprake van overmacht. Daarnaast constateert het College dat appellant door het bestreden besluit geen studievertraging hoeft op te lopen. 4.5 College concludeert dat er geen sprake is van onrechtmatigheid of onredelijkheid en daarnaast ook niet proportioneel. 4.6 Het College oordeelt dat de maatregel opgelegd aan de verweerster niet als onrechtmatig, onredelijk of disproportioneel kan worden beschouwd. 4.6 Het College concludeert dat het bestreden besluit zorgvuldig en op correcte wijze tot stand is gekomen. Het beroep is volgens het College dan ook ongegrond.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

de examencommissie van de Tilburg Law School, verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 7 februari 2023 (hierna: bestreden besluit) heeft verweerster na een geconstateerde onregelmatigheid het hertentamen van appellante behorend bij het vak Inleiding Privaatrecht ongeldig verklaard.
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellante tijdig, te weten op 4 maart 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 20 maart 2023 heeft via Teams een schikkingsoverleg plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 27 maart 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 6 april 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan die zitting hebben appellante en verweerster deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellante staat ingeschreven voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Tot op heden heeft appellante binnen deze opleiding 24 ECTS behaald.
- 2.2 Appellante heeft op 19 januari 2023 deelgenomen aan het hertentamen behorend bij het vak Inleiding Privaatrecht.
- 2.3 Appellante is het hertentamen meer dan 30 minuten na aanvang gestart. Het aanvangstijdstip van het hertentamen was om 08:30 uur. Appellante is het hertentamen om 09:22 uur gestart. Hiervan is een proces-verbaal opgemaakt door de surveillant.

3. Standpunt partijen

Standpunt appellante

- 3.1 Appellante verzoekt het College om het bestreden besluit te vernietigen. Appellante heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 Door zeer slechte weersomstandigheden is het niet gelukt om op tijd te komen voor het hertentamen. Appellante kon door een OV-staking geen gebruik maken van het openbaar vervoer.
 - 3.1.2 Desondanks mocht appellante van de receptioniste de tentamenzaal binnentreden en het tentamen maken. Na afloop moest appellante haar tentamen op een andere stapel inleveren en werd haar naam genoteerd.
 - 3.1.3 Door het mogen deelnemen aan het hertentamen is bij appellante het vertrouwen gewekt dat het hertentamen zou worden nagekeken en geldig zou worden verklaard.
 - 3.1.4 Het ongeldig verklaren van het tentamen staat deelname aan de Topklas mogelijk in de weg. Alle vakken van het tweede semester moeten nu worden behaald. Dit zorgt voor veel druk.
- 3.2 Ter zitting heeft appellante haar standpunten als volgt aangevuld:
 - 3.2.1 Appellante heeft ook de eerste gelegenheid van het tentamen gemaakt, maar niet gehaald. De eerstvolgende mogelijkheid om het vak te behalen is in het eerste semester van het tweede bachelor jaar (december 2023).
 - 3.2.2 De Topklas is een uitbreiding van de opleiding. Een van de eisen voor deelname is dat een student maximaal één vak van het eerste jaar niet mag hebben behaald. Dit betekent dat appellante alle studiepunten van het tweede semester moet behalen om te mogen deelnemen aan de Topklas.
 - 3.2.3 Verweerster heeft niet gehandeld volgens de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie van de Tilburg Law School (hierna: R&R). Hierin wordt namelijk gesteld dat toegang tot de tentamenlocatie geweigerd had moeten worden.

Standpunt verweerster

- 3.3 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband – samengevat – het navolgende aangevoerd:
- 3.3.1 Op donderdag 19 januari was door het KNMI tussen 05:00 en 10:00 uur in Brabant code geel afgekondigd vanwege plaatselijke gladheid door hagel- en sneeuwbuien. Meerdere studenten hadden die dag moeite om de tentamenzaal tijdig te bereiken. De meeste studenten waren echter wel op tijd.
- 3.3.2 Uitspraken van receptionisten zijn niet afkomstig van de examencommissie. Appellante kan dan ook niet gerechtvaardigd vertrouwen ontleen aan de juistheid van de uitspraken voor zover die betrekking hebben op de besluitvorming rondom tentamens.
- 3.3.3 In artikel 7 lid 1 R&R is opgenomen dat studenten die meer dan een half uur te laat zijn de toegang tot het tentamen wordt geweigerd.
- 3.3.4 Bij de uitvoering van artikel 7 lid 1 R&R bekijkt de surveillant wat op dat moment de minste onrust creëert voor de studenten die het tentamen al aan het maken zijn. Hetzij te laat gekomen studenten weigeren of hen toch toelaten tot de zaal. Indien de student wordt toegelaten tot de zaal wordt de examencommissie achteraf geïnformeerd via een proces-verbaal waarna besluitvorming plaatsvindt.
- 3.3.5 Verweerster begrijpt dat appellante – ondanks het opgemaakte proces-verbaal – hoop kreeg dat haar tentamen zou worden nagekeken omdat zij in weerwil van haar te late binnenkomst toch was toegelaten tot de zaal. Nu haar hertentamen niet wordt beoordeeld is zij echter niet slechter af dan wanneer de surveillant haar de toegang tot de zaal had geweigerd. Het voorgaande geldt ook ten aanzien van de door appellante ervaren druk voor het behalen van de examenvakken teneinde deel te kunnen nemen aan de Topklas en eventuele gevolgen voor het BSA.
- 3.3.6 Voordat verweerster tot het bestreden besluit is gekomen, is niet alleen gekeken naar de gevolgen van de weersomstandigheden voor de individuele student. Ook is overlegd met de andere faculteiten van Tilburg University, en is overwogen of het mogelijk was om verschillende categorieën studenten van elkaar te onderscheiden. Het was niet mogelijk om verschillende categorieën studenten te onderscheiden, omdat sommige studenten die te laat waren uit eigen beweging hebben besloten niet meer naar de tentamenzaal te gaan; andere te laat gekomen studenten de toegang tot de zaal is geweigerd en weer anderen meer dan een half uur na aanvang toch zijn toegelaten tot de tentamenruimte. Het genomen besluit doet recht aan deze verschillende situaties.
- 3.4 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:
- 3.4.1 Afwijken van de R&R zou niet eerlijk zijn ten opzichte van de studenten die niet zijn toegelaten tot de tentamenzaal of helemaal niet zijn gekomen. Studenten in gelijke situaties, moeten op gelijke wijze worden behandeld.

- 3.4.2 Er waren meerdere tentamens op 19 januari 2023 om één lijn te trekken heeft verweerster met andere faculteiten overlegd en door alle faculteiten is hetzelfde besluit genomen.
- 3.4.3 Om de rust te waarborgen in de tentamenzaal hebben de surveillanten de vrijheid om een student toch toe te laten. Vervolgens maken zij daarvan een proces-verbaal op. De R&R worden niet aangepast, maar verduidelijkt. De hoofdregel blijft dat studenten binnen dertig minuten na aanvang van het tentamen in de tentamenzaal dienen te zijn.
- 3.4.4 Appellante hoeft door het bestreden besluit geen studievertraging op te lopen nu zij haar BSA nog kan halen en vervolgens het betreffende vak kan behalen gedurende het tweede jaar van haar bacheloropleiding. Derhalve maakt appellante nog steeds kans om te mogen deelnemen aan de Topklas.

4. Overwegingen College

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.
- 4.2 Het College overweegt allereerst dat verweerster krachtens artikel 7.12b WHW tot taak heeft om de kwaliteit, de organisatie en de procedures van tentamens te waarborgen. Voor de uitvoering van haar taken en bevoegdheden heeft verweerster nadere regels vastgesteld in de R&R.
- 4.3 In artikel 7 lid 1 R&R is opgenomen dat examinandi die meer dan een half uur te laat zijn bij een schriftelijk tentamen de toegang tot het tentamen wordt geweigerd. De achtergrond van deze bepaling is het voorkomen van uitwisseling van informatie over het tentamen tussen studenten die na een half uur vertrekken en studenten die nog arriveren. Bij de uitvoering van artikel 7 lid 1 R&R zijn surveillanten op grond van artikel 7 lid 3 R&R bevoegd om aanwijzingen te geven en controles te verrichten ter bevordering van een goede gang van zaken tijdens een tentamen. Op basis van het vorenstaande volgt het College verweerster dat appellante ten behoeve van de goede orde bij het tentamen is toegelaten in de tentamenzaal.
- 4.4 Voorts overweegt het College dat het beleid dat het de verantwoordelijkheid van de student is om op tijd bij het tentamen te arriveren en dientengevolge vervoersproblemen in beginsel voor risico van de student blijven, niet onredelijk is. Ingeval van een vooraf aangekondigd weeralarm en staking van het openbaar vervoer zijn reisproblemen voorzienbaar, en zou van een student verwacht kunnen en mogen worden dat hij of zij voor een alternatief zorgt. Het College is van oordeel dat vervoersproblemen onder hier genoemde omstandigheden geen geslaagd beroep op overmacht opleveren. Ten overvloede constateert het College dat appellante door het bestreden besluit geen studievertraging op hoeft te lopen nu zij haar BSA nog kan halen en vervolgens het betreffende vak kan behalen gedurende het tweede

jaar van haar bacheloropleiding. Bovendien en eveneens ten overvloede constateert het College dat appellante met het bestreden besluit nog steeds kans maakt om te mogen deelnemen aan de Topklas.

- 4.5 Gelet op het vorenstaande en het belang van de examencommissie om de kwaliteit, organisatie en procedures van de tentamens te waarborgen kan naar het oordeel van het College niet geconcludeerd worden dat de door verweerster opgelegde maatregel onrechtmatig of onredelijk is, dan wel niet proportioneel. Het eventueel niet kunnen deelnemen aan de Topklas doet daar niets aan af, hoe vervelend dat voor appellante ook is.
- 4.6 Gelet op het voorgaande en alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, heeft er een zorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, waarbij de proportionaliteit en de gevolgen op individueel niveau op de juiste wijze zijn afgewogen. Het bestreden besluit is dan ook op een zorgvuldige en correcte wijze tot stand gekomen. Het beroep is naar het oordeel van het college dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 11 mei 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 15**
Datum uitspraak: 8 juni 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: Bachelor Thesis
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 Artikel 7.61 lid 2 WHW geeft aan dat een beroep kan worden ingesteld tegen een beslissing die in strijd is met het recht. Het College mag echter alleen beoordelen of de beslissing rechtmatig is. Het College kan niet beoordelen of de student over de juiste kennis en vaardigheden beschikt.
4.2 Het College heeft vastgesteld dat de procedure voor het beoordelen van het onderzoeksvoorstel volgens het reglement is gevolgd. Er zijn feedback en toelichtingen gegeven door de docenten. Na het bekijken van het beroepschrift en de zitting, heeft het College geen reden gevonden om te concluderen dat verweerster een ander besluit had moeten nemen.
4.4 Het College heeft geconcludeerd dat het beroep ongegrond is, omdat verweerster redelijk gehandeld heeft.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University
in de zaak tussen

Appelante

en

de examencommissie van Tilburg Law School, verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Op 24 januari 2023 is appellante bekend geworden met het feit dat zij de herkansing van haar onderzoeksvoorstel voor het vak Bachelor thesis niet heeft gehaald (hierna: bestreden besluit).
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellante tijdig, te weten op 3 maart 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 17 maart 2023 heeft een schikkingsoverleg plaatsgevonden tussen appellante en verweerster. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 27 maart 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 6 april 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aanwezig waren appellante en verweerster.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellante staat sinds 1 september 2022 ingeschreven voor de premaster Rechtsgeleerdheid. De premaster bestaat uit een programma van 60 ECTS dat

studenten binnen twee jaar moeten hebben afgerond. Appellante heeft tot nu toe 28 ECTS behaald.

- 2.2 Een verplicht onderdeel van de premaster is de Bachelor thesis. Dit bestaat uit een onderzoeksvoorstel en een scriptie. Als een student geen voldoende haalt voor het onderzoeksvoorstel mag er geen scriptie geschreven worden.
- 2.3 Appellante heeft zowel de eerste kans als de herkansing voor haar onderzoeksvoorstel niet gehaald.

3. Standpunt partijen

Standpunt appellante

- 3.1 Appellante verzoekt het College te heroverwegen of haar onderzoeksvoorstel terecht is afgekeurd, om het bestreden besluit te vernietigen en om appellante alsnog de kans te geven haar onderzoeksplan te verbeteren en te laten beoordelen. Appellante heeft in dit verband - samengevat - het navolgende aangevoerd:
 - 3.1.1 De docent heeft het onderzoeksvoorstel van appellante onzorgvuldig beoordeeld. Na het eerste conceptplan te hebben geschreven en ingeleverd, heeft appellante met de docent mondeling de feedbackpunten doorgesproken. Appellante kwam na dit moment tot het inzicht haar plan te veranderen. Mede omdat de docent dit appellante heeft geadviseerd. Appellante heeft toen een nieuw onderwerp gezocht met een nieuwe hoofdvraag. Hoewel appellante ervan overtuigd was dat haar tweede conceptplan voldeed aan alle punten van de feedback, heeft haar docent het tweede conceptplan met een onvoldoende beoordeeld. Dit op basis van nieuwe feedback die niet eerder ter sprake was gekomen. De docent heeft feedback gegeven op onderdelen, terwijl appellante geen commentaar op deze onderdelen had gekregen in haar eerste onderzoeksplan. Volgens appellante waren deze onderdelen in essentie onveranderd gebleven. Het is niet redelijk om appellante van nieuwe feedback te voorzien, zonder appellante de kans te geven deze te verwerken. De feedback is niet correct gegeven en daardoor kon appellante haar stuk niet goed (her)schrijven. Appellante heeft daardoor geen eerlijke kans gekregen om haar onderzoeksplan op basis van de juiste feedback te verwerken.
 - 3.1.2 De tweede docent heeft het tweede conceptplan ook met een onvoldoende beoordeeld en appellante feedback gegeven. Deze tweede docent heeft appellante niet eerder van deze feedback kunnen voorzien. De eerste docent had echter appellante moeten voorzien van deze feedback, zodat appellante deze punten in haar verbeterde onderzoeksplan had kunnen verwerken.
 - 3.1.3 Appellante vindt het bezwaarlijk dat ze geen reactie van de docent heeft ontvangen op een hulpvraag van appellante, ondanks het aanbod van de docente om appellante vooruit te helpen met het zoeken van bruikbare bronnen. Een duwtje in de goede richting had wellicht tot een ander eindresultaat voor appellante kunnen leiden. Appellante vindt dit een tekortkoming in de begeleiding van de docent.

- 3.1.4 Appellante mist in totaal één punt om het vak te mogen vervolgen. Door het resultaat heeft appellante aanzienlijke vertraging opgelopen. Appellante heeft tot nu toe al haar vakken in één keer zonder herkansing behaald. Appellante loopt hierdoor een arbeidsjaar mis en uiteindelijk ook salaris en daarnaast moet appellante dit vak nogmaals betalen om het volgend jaar te kunnen volgen.
- 3.2 Ter zitting heeft appellante haar standpunten als volgt aangevuld:
- 3.2.1 In tegenstelling tot wat verweerster suggereert in het verweerschrift heeft appellante in het minnelijk schikkingsgesprek niet gesteld dat de tweede beoordelaar betrokken zou (moeten) zijn in het proces en dat diegene ook de rol zou hebben om feedback te geven. Appellante begrijpt wel degelijk de rol van de tweede beoordelaar.
- 3.2.2 Desgevraagd dient appellante nog vier vakken te behalen voor de premaster.
- Standpunt verweerster*
- 3.3 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
- 3.3.1 De procedure voor het beoordelen van het onderzoeksvoorstel is goed verlopen. De docent heeft feedback gegeven aan appellante en het onderzoeksvoorstel is conform de normen van het beoordelingsformulier beoordeeld. In tegenstelling tot wat appellante stelt is het niet de taak van de tweede beoordelaar om feedback te geven. De tweede beoordelaar geeft wel een gemotiveerd oordeel op basis van de criteria van het beoordelingsformulier.
- 3.3.2 De feedback die een student ontvangt kan veranderen omdat het schrijfproces van een onderzoeksvoorstel uit een aantal fasen bestaat. Zo kan de uitwerking van eerder gegeven opmerkingen anders zijn dan is beoogd. Verweerster begrijpt uit het minnelijk schikkingsgesprek dat de nieuwe feedback is gegeven omdat de literatuur op een nieuwe manier is gebruikt.
- 3.3.3 Appellante heeft een heel open vraag gesteld aan de docent en verweerster meent dat het niet onredelijk is dat een reactie dan uitblijft. Zeker nu de docent in andere mails wel vragen heeft beantwoord en uitgebreide feedback op het onderzoeksvoorstel heeft gegeven.
- 3.3.4 Het oordeel over het onderzoeksvoorstel is met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid en het bestreden besluit is rechtmatig.
- 3.4 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:
- 3.4.1 Verweerster geeft desgevraagd aan dat het beoordelingsformulier dienstbaar is aan de conclusie of een onderzoeksvoorstel een 'go' of een 'no go' moet krijgen. Verweerster merkt daarbij op dat het misschien beter is dat per onderdeel een afgewogen beoordeling wordt gegeven. Het invoeren van een 'no go' / 'go'-moment is om de studenten van tevoren duidelijk te maken of de scriptie wel of niet de goede

kant op gaat. In het verleden was er geen dergelijk moment, toen schreven studenten gewoon hun scriptie.

- 3.4.2 Desgevraagd kan verweerster borgen dat appellante terecht een 'no go' heeft gekregen op haar onderzoeksvoorstel. Hoewel de beoordelingsprocedure bij onderzoeksvoorstellen wellicht altijd beter ingericht kan worden, is verweerster er gerust op dat een onderzoeksvoorstel daadwerkelijk onvoldoende is als een student een 'no go' krijgt.
- 3.4.3 Verweerster bevestigt desgevraagd dat appellante in het geval zij alleen de scriptie als vak nog moet behalen, zij recht heeft op een verkort traject dat in september start en in het najaar afgerond kan worden. Er zijn dan ook mogelijkheden om de daaropvolgende masteropleiding eventueel eerder te kunnen starten.

4. Overwegingen College

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen. Het College kan niet treden in een inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van een student.
- 4.2 Het College stelt vast dat het beoordelen van het onderzoeksvoorstel van appellante de procedure conform het Reglement Bachelor Thesis collegejaar 2022-2023 (hierna: reglement) is verlopen. Uit de overgelegde stukken blijkt dat de docent het beoordelingsformulier heeft ingevuld en op de onderzoeksvoorstellen van appellante feedback heeft gegeven. De tweede docent heeft de beoordeling van het onderzoeksvoorstel inhoudelijk toegelicht. Het College ziet op basis van hetgeen appellante in haar beroepschrift heeft aangevoerd en het verhandelde ter zitting, gelet op de marginale toets die het College kan aanleggen, dan ook geen aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerster tot een ander besluit had moeten komen. Deze beroepsgrond faalt.
- 4.3 Het College merkt ten overvloede op dat het College niet is gebleken dat het doel waarvoor het beoordelingsformulier in het leven is geroepen en tot op heden wordt gebruikt, te weten het bieden van meer objectiviteit in het beoordelingsproces, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, wordt behaald.
- 4.4 Alles overwegende en het geheel overziende komt het College op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het College acht het beroep daarmee ongegrond.

5. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 8 juni 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 16**
Datum uitspraak: 8 juni 2023
Partijen: Appellant en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: Bachelor Thesis
Onderzoeksvoorstel
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 Artikel 7.61 lid 2 WHW geeft aan dat een beroep kan worden ingesteld tegen een beslissing die in strijd is met het recht. Het College mag echter alleen beoordelen of de beslissing rechtmatig is. Het College kan niet beoordelen of de student over de juiste kennis en vaardigheden beschikt.
4.2 Het College heeft vastgesteld dat de procedure voor het beoordelen van het onderzoeksvoorstel correct is verlopen volgens het reglement. Beide docenten hebben het voorstel beoordeeld en feedback gegeven, waarbij het College het standpunt dat zij tot hetzelfde rechtsgebied behoren begrijpelijk vindt. Op basis van de argumenten van de appellante en het verloop van de zitting ziet het College geen reden om het besluit van de verweerster te veranderen. Daarom faalt deze beroepsgrond.
4.4 Het College heeft geconcludeerd dat het beroep ongegrond is, omdat verweerster redelijk gehandeld heeft.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellante

en

de examencommissie van Tilburg Law School, verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Op 23 januari 2023 is appellante bekend geworden met het feit dat zij de herkansing van haar onderzoeksvoorstel voor het vak Bachelor Thesis Fiscaal recht niet heeft gehaald.
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellante tijdig, te weten op 1 februari 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 13 februari 2023 heeft een schikkingsoverleg plaatsgevonden tussen appellante en verweerster. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 17 februari 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 6 maart 2023 heeft het College partijen uitgenodigd voor de zitting van 16 maart 2023. Appellante heeft het College laten weten op 16 maart 2023 verhinderd te zijn.
- 1.6 Op 27 maart 2023 heeft appellante aanvullende stukken ingediend.
- 1.7 Op 6 april 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aanwezig was verweerster. Bij aanvang van de zitting heeft appellante zich per mail afgemeld.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellante staat sinds 1 september 2020 ingeschreven voor de bachelor Fiscaal Recht. De bachelor bestaat uit een programma van 180 ECTS. Appellante heeft ten tijde van het indienen van het beroepschrift 130 ECTS behaald.
- 2.2 Een verplicht onderdeel van de bachelor is de Bachelor thesis. Dit bestaat uit een onderzoeksvoorstel en een scriptie. Het onderzoeksvoorstel wordt als voldoende beoordeeld indien 39 punten of meer zijn behaald. Het onderzoeksvoorstel wordt als onvoldoende beoordeeld indien 38 punten of minder zijn behaald. Als de eerste lezer het onderzoeksvoorstel onvoldoende beoordeelt, wordt het voorstel voorgelegd aan de tweede lezer. Bij een onvoldoende beoordeling van de tweede lezer volgt een 'no go' als beslissing. Bij een 'no go' voor het onderzoeksvoorstel mag vervolgens geen scriptie geschreven worden.
- 2.3 Appellante heeft de herkansing voor haar onderzoeksvoorstel eveneens niet gehaald. Appellante heeft de eerste keer 38 punten behaald en voor de herkansing 30 punten. Als gevolg hiervan kan appellante dit academisch jaar geen scriptie afronden.

3. Standpunt partijen

Standpunt appellante

- 3.1 Appellante is het niet eens met de inhoudelijke beoordeling van haar onderzoeksvoorstel en stelt zich daarnaast op het standpunt dat het proces onzorgvuldig is verlopen. Appellante eist een verkort scriptietraject in het najaar zodat zij mogelijk nog kan deelnemen aan de februari-instroom van de master fiscaal recht, mits zij de vakken van het komende semester behaalt. Appellante heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
- 3.1.1 Er zijn meerdere punten die niet aan bod zijn gekomen tijdens de eerste keer dat feedback is gegeven op het onderzoeksvoorstel van appellante.
- 3.1.2 Appellante heeft de feedback die zij de eerste keer heeft ontvangen, verwerkt ten behoeve van de herkansing, maar toch heeft de herkansing niet geleid tot verbetering.
- 3.1.3 Appellante acht de puntentoedeling onbegrijpelijk wanneer zij de twee beoordelingsformulieren met elkaar vergelijkt.
- 3.1.4 In reactie op het schikkingsoverleg waarin appellante heeft begrepen dat in dit beroep enkel de zorgvuldigheid van de beoordeling wordt getoetst vult appellante haar beroepsgronden nog aan met punten over het onzorgvuldige verloop van het proces rondom de beoordeling van het onderzoeksvoorstel. Hiervoor baseert appellante zich op het scriptiereglement van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (hierna: TSB), ervan uitgaande dat een soortgelijk reglement van toepassing is bij Tilburg Law School (hierna: TLS) en appellante geen reglement omtrent de bachelor thesis van TLS heeft kunnen vinden.

- 3.1.4.1 In tegenstelling tot wat in het reglement van TSB staat voorgeschreven is de tweede beoordelaar in het geval van appellante wel betrokken geweest bij de feitelijke begeleiding van het thesisonderzoek.
- 3.1.4.2 De beoordelingsformulieren van de tweede beoordelaar zijn onvolledig ingevuld.
- 3.1.4.3 Appellante is niet overtuigd van een onafhankelijke beoordeling op het moment dat de twee beoordelaars hetzelfde expertisegebied delen en hetzelfde vak doceren. Appellante vindt het omstrede dat de tweede beoordelaar heeft deelgenomen aan de feitelijke leiding bij het begeleiden binnen de werkcollegereeks.
- 3.1.4.4 De thesisbegeleider heeft appellante na de totstandkoming van het definitieve beoordelingsformulier wel geïnformeerd over het eindcijfer, maar heeft dit niet onderbouwd met de twee beoordelingsformulieren.

Standpunt verweerster

- 3.2 Verweerster ziet geen aanleiding tot herziening van het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
 - 3.2.1 De examiner heeft in redelijkheid tot de beoordeling kunnen komen. Appellante is van voldoende feedback voorzien, maar dit heeft helaas niet geleid tot een onderzoeksvoorstel van voldoende kwaliteit. De eerste keer ontving appellante te weinig punten doordat de hoofd- en deelvragen niet goed op elkaar aansloten. De tweede keer had het voorstel wel potentie voor een interessant onderzoek, maar miste het volgens de beoordelaars voldoende diepgang. Er waren te weinig bronnen geraadpleegd en het onderscheid in beginselen had zorgvuldig uitgewerkt moeten worden.
 - 3.2.2 De beoordelingsformulieren van de eerste en de tweede kans zijn aan appellante gestuurd. Hetzelfde geldt voor het onderzoeksvoorstel van de eerste en tweede kans met daarin de opmerkingen van de scriptiebegeleidster.
- 3.3 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:
 - 3.3.1 Ten aanzien van de nadere gronden van appellante merkt verweerster op dat er wel degelijk een scriptiereglement is van TLS en dat dit te vinden is op de website, waar ook de OER en de Regels en Richtlijnen te vinden zijn. Het scriptiereglement van TLS wijkt af van het reglement dat appellante heeft ingediend als aanvullend stuk.
 - 3.3.2 De scriptiebegeleidster mevrouw mr. Demandt (hierna: Demandt) licht desgevraagd het beoordelingsproces toe. Demandt begeleidt een groep studenten voor de bachelorscriptie. Op het moment dat zij van oordeel is dat een onderzoeksvoorstel onvoldoende of net aan voldoende is, het zogenoemde twijfelgeval, wordt een tweede beoordelaar ingeschakeld. Prof. Van Hout (hierna: Van Hout) fungeerde in het geval van appellante als tweede beoordelaar. Demandt had een aantal onderzoeksvoorstellen, bij zowel de eerste kans als de herkansing, als onvoldoende of net aan voldoende beoordeeld. Deze voorstellen zijn doorgezonden naar Van Hout voor een onafhankelijke

beoordeling. Alleen Demandt maakt gebruik van beoordelingsformulieren ten behoeve van een volledige beoordeling. De tweede beoordeling door Van Hout is een marginale toets. Los van elkaar zijn Demandt en Van Hout bij het scriptievoorstel van appellante tot de beoordeling 'onvoldoende' gekomen.

- 3.3.3 Desgevraagd licht Demandt de wijze van puntentoedeling bij de categorie 'bilijkheidscorrectie' toe. Demandt kent studenten punten bij deze categorie toe in het geval de studenten goed kijken naar de feedback die zij hebben ontvangen en op welke wijze zij de feedback hebben verwerkt.
- 3.3.4 Desgevraagd geeft Demandt aan dat de beoordelingsformulieren met subcategorieën zijn opgesteld om de beoordelingen meer op één lijn te krijgen. Er is overleg tussen docenten onderling over het beoordelen van onderzoeksvorstellen in het algemeen. Verweerster merkt daarbij op dat de tweede lezer is bedoeld om als docenten onderling in ieder geval geen discussie te hebben over wie wel en wie niet een 'go' of 'no go' moet krijgen op een onderzoeksvorstel. Verweerster kan desgevraagd borgen dat appellante terecht een 'no go' heeft gekregen op haar onderzoeksvorstel.
- 3.3.5 Desgevraagd bevestigt Demandt dat zowel zij als Van Hout dezelfde expertise hebben op het gebied waar de scriptie van appellante over gaat. Daardoor kunnen beide docenten vanwege hun expertise het onderzoeksvorstel inhoudelijk goed beoordelen.
- 3.3.6 Verweerster licht desgevraagd het door appellante bedoelde verkorte traject toe. Dit traject start in september en kan in het najaar worden afgerond. Het wordt aangeboden in het geval studenten alleen de scriptie (en het onderzoeksvorstel) nog moeten behalen. Dit is niet makkelijker dan de normale procedure. Studenten mogen daar gebruik van maken, maar hoeven dat niet te doen. Het wordt als een optie gegeven. Hierdoor kan mogelijke studievertraging beperkt worden.
- 3.3.7 Demandt licht desgevraagd het verschil in puntentoedeling tussen het eerste geval en de herkansing bij het scriptievoorstel van appellante toe.

4. Overwegingen College

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen. Het College kan niet treden in een inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van een student.
- 4.2 Het College stelt vast dat bij het beoordelen van het onderzoeksvorstel van appellante de procedure conform het Reglement Bachelor Thesis collegejaar 2022-2023 (hierna: reglement) is verlopen. Het College volgt verweerster in haar standpunt dat dit reglement is terug te vinden op de website. Uit de overgelegde stukken blijkt dat de docent het beoordelingsformulier heeft ingevuld en op de onderzoeksvorstellen van appellante feedback heeft gegeven. De tweede docent heeft de beoordeling van het onderzoeksvorstel inhoudelijk toegelicht. Het standpunt dat beide docenten tot hetzelfde

rechtsgebied behoren zodat zij inhoudelijk tot een beoordeling kunnen komen, acht het College niet onbegrijpelijk. Het College overweegt op basis van hetgeen appellante in haar beroepschrift heeft aangevoerd en het verhandelde ter zitting, gelet op de marginale toets die het College kan aanleggen, dan ook geen aanknopingspunten te zien voor het oordeel dat verweerster tot een ander besluit had moeten komen. Deze beroepsgrond faalt.

- 4.3 Het College merkt ten overvloede op dat het College niet is gebleken dat het doel waarvoor het beoordelingsformulier in het leven is geroepen en wordt gebruikt, te weten het bieden van meer objectiviteit in het beoordelingsproces, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, wordt behaald.
- 4.4 Alles overwegende en het geheel overziende komt het College op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het College acht het beroep daarmee ongegrond.

5. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 8 juni 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023.17**
Datum uitspraak: 6 juni 2023
Partijen: Appellant en Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (TSB)
Trefwoorden: Bijzondere omstandigheden
Extra kans
Laatste vak regeling
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 Artikel 7.61 lid 2 WHW staat beroep toe bij beslissingen die in strijd zijn met het recht. Het College toetst alleen rechtmatigheidscriteria, zoals de zorgvuldigheid en de redelijkheid van de bestreden beslissing. 4.2 Appellant heeft de reguliere en herkansingstentamens van de cursus "Causal Analysis Techniques for International Students" niet kunnen maken vanwege een uitwisselingsprogramma en psychische klachten. 4.3 Bijzondere omstandigheden kunnen leiden tot een afwijking van de reguliere tentamenregels. In dat geval kan de student een extra tentamen afleggen op basis van de laatste-vak-regeling. De hardheidsclausule biedt ook de mogelijkheid om uitzonderingen te maken ten voordele van de student, mits de bijzondere omstandigheden tijdig worden gemeld en onderbouwd. Appellant heeft zijn persoonlijke omstandigheden echter niet voldoende onderbouwd, waardoor ze niet zijn aangetoond of aannemelijk gemaakt. 4.4 Het College concludeert dat verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en verklaard het beroep daarmee ongegrond.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (TSB),
verweerster**

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 28 februari 2023 (hierna: "bestreden besluit") heeft verweerster het verzoek van appellant om de cursus "Causal Analysis Techniques for International Students" te mogen omwisselen met de cursus "Causal Analysis Techniques for Premaster Students Spring" afgewezen.
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellant tijdig, te weten op 4 maart 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 21 maart 2023 heeft een schikkingsoverleg plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 28 maart 2023 een verweerschrift ingediend.

1.5 Op 20 april 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan de zitting hebben appellant en verweerster deelgenomen.

2. Feiten en omstandigheden

2.1 Appellant is vanaf 1 september 2020 ingeschreven voor de Engelstalige Bacheloropleiding Organisatie- en Managementwetenschappen (GMSI).

2.2 Van 1 september tot 21 december 2022 heeft appellant een exchangeprogramma gevolgd aan Sogang University in Korea. Voor het aanleveren van twee papers in het kader van dit programma heeft appellant uitstel gekregen tot 21 januari 2023.

2.3 Op 23 februari 2023 heeft appellant een verzoek ingediend om de cursus "Causal Analysis Techniques for International Students" te mogen omwisselen met de cursus "Causal Analysis Techniques for Premaster Students Spring".

3. Standpunt partijen

Standpunt appellant

3.1 Appellant verzoekt om het beroep gegrond te verklaren teneinde geen studievertraging op te lopen. Appellant heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:

3.1.1 Tijdens de uitwisseling was het niet mogelijk de cursus "Causal Analysis Techniques for International Students" te volgen. Op de gastuniversiteit werden geen vergelijkbare cursussen voor uitwisselingsstudenten aangeboden.

3.1.2 Door de studielast van het programma op de gastuniversiteit was een tentamen op afstand voor de voornoemde cursus ook geen optie. Doordat het semester aan de gastuniversiteit werd verlengd en appellant nog een aantal afsluitende werkstukken moest inleveren in januari, heeft appellant niet kunnen deelnemen aan de herkansing.

3.1.3 Vanwege serieuze mentale problemen, zelfbeschadiging en onvoldoende energie wil appellant zo snel mogelijk de opleiding afronden. Appellant beschikt niet over medische documenten met betrekking tot diens psychische klachten, waardoor appellant niet in aanmerking komt voor een speciale regeling.

3.1.4 Gelet op de vakomschrijving in Osiris bestaan beide vakken uit dezelfde lesstof. De docenten zijn alleen verschillend en voor het premaster vak is extra literatuur voorgeschreven.

3.1.5 Appellant moet nog 6 ECTS behalen. Deze 6 ECTS maken onderdeel uit van het uitwisselingsprogramma. Tijdens een uitwisselingsprogramma is het mogelijk om ingeschreven te worden voor een vervangende cursus. Hierdoor zou het voor appellant mogelijk zijn om het premaster vak te volgen.

3.2 Ter zitting heeft appellant diens standpunten als volgt aangevuld:

- 3.2.1 Appellant heeft contact opgenomen met de onderwijscoördinator, maar vanwege omstandigheden heeft die diens afspraken niet kunnen voortzetten.
- 3.2.2 De studentenpsycholoog kan wel een verklaring afgeven van de contactmomenten met appellant. Er zijn maar drie of vier sessies bij de studentenpsycholoog mogelijk, waardoor appellant niet optimaal kan worden geholpen. Hierdoor kan appellant ook geen medische verklaring ofwel het verzochte bewijs verkrijgen.

Standpunt verweerster

- 3.3 Verweerster handhaaft het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweerster heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
 - 3.3.1 De inhoud van beide cursussen stemt niet (geheel) overeen.
 - 3.3.2 Studenten worden voorafgaand aan een uitwisselingsprogramma door de onderwijscoördinator erop gewezen dat, wanneer zij op een uitwisseling gaan terwijl niet alle cursussen zijn afgerond, zij een risico lopen op studievertraging.
 - 3.3.3 De studenten worden ook vooraf gewezen op de mogelijkheid om tijdens de uitwisseling een tentamen op afstand aan te vragen. Het is de eigen keuze van appellant geweest om geen tentamen op afstand aan te vragen. Hiermee heeft appellant een kans op het afronden van de reguliere cursus laten lopen.
 - 3.3.4 Bij het opleidingsprogramma dat appellant volgt wordt een zogenoemd “mobility window” aangeboden. Dit biedt studenten de mogelijkheid om exchange, stagemogelijkheden en keuzevakken vrijelijk in te passen in het studieprogramma. Appellant heeft van dit instrument geen gebruik gemaakt.
 - 3.3.5 De reguliere herkansingmogelijkheid voor de cursus stond ruim een maand na beëindiging van de exchange gepland. Appellant heeft desondanks deze kans niet benut.
 - 3.3.6 Navraag bij de studentendecaan en de onderwijscoördinator heeft uitgewezen dat appellant bij het plannen van diens studie voornoemde functionarissen zowel voorafgaand als tijdens het uitwisselingsprogramma niet heeft benaderd.
 - 3.3.7 Appellant heeft zich pas na het minnelijk schikkingsgesprek van 21 maart 2023 gewend tot de onderwijscoördinator met vragen over diens studieplanning. De onderwijscoördinator heeft appellant er daarbij op gewezen dat appellant eventuele persoonlijke omstandigheden niet eerder kenbaar heeft gemaakt.
 - 3.3.8 Verweerster heeft zich desondanks bereid verklaard om buiten alle reguliere mogelijkheden om, de beslissing te heroverwegen op basis van mogelijke nieuwe informatie over bijzondere omstandigheden, mits appellant genoemde omstandigheden aannemelijk zou maken. Appellant heeft de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden tot op heden niet aannemelijk gemaakt of aangetoond.

- 3.3.9 Een dergelijke ruil van vakken is überhaupt niet aan orde, omdat appellant had kunnen, kan, en zou moeten vragen om een zogenoemde laatste-vak-kans. Wanneer appellant aan de reguliere voorwaarden van die regeling voldoet, dan komt hij in principe voor een dergelijke tentamen gelegenheid in aanmerking, en zo niet, dan beziet verweerster of mogelijk sprake is van bijzondere omstandigheden.
- 3.4 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:
- 3.4.1 Verweerster heeft begrip voor de situatie van appellant. Verweerster kan echter alleen een uitzondering maken indien appellant enig bewijs overlegt, waarmee voornoemde omstandigheden kunnen worden aangetoond en/of aannemelijk kunnen worden gemaakt.

4. Overwegingen College

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.
- 4.2 Vaststaat dat appellant in het collegejaar 2022-2023 de reguliere tentamen gelegenheden van de cursus "Causal Analysis Techniques for International Students" niet heeft benut. De stelling van appellant is dat die vanwege het uitwisselingsprogramma en diens psychische klachten zowel de reguliere kans als de herkansing niet heeft kunnen maken.
- 4.3 Ingeval van aantoonbare bijzondere omstandigheden kan door de examencommissie ingevolge artikel 18 lid 1 Regels en Richtlijnen 2022/2023 van de examencommissies van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences worden afgeweken van de voorwaarden dat alle reguliere tentamen gelegenheden van de desbetreffende cursus dienen te zijn benut. De student kan in dat geval door de examencommissie eenmalig in de gelegenheid worden gesteld om een extra tentamen af te leggen op grond van de laatste-vak-regeling. Voorts biedt de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 10.2 lid 3 van de Onderwijs- en Examenregeling 2022/2023 van de Bacheloropleidingen Organisatiewetenschappen, Personeelwetenschappen, Psychologie en Sociologie van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (hierna: "OER") de mogelijkheid om in geval van onbillijkheden van overwegende aard ten voordele van de student een uitzondering te maken op de OER, waarbij de bijzondere omstandigheden worden meegewogen zoals bedoeld in artikel 9.6 van de OER. Het is echter de verantwoordelijkheid van de student om tijdig melding te maken van dergelijke omstandigheden, zodat de samenhang tussen de bijzondere omstandigheden en de studievoortgang vastgesteld kan worden en daar tijdig op kan worden geacteerd. Daarnaast heeft appellant diens persoonlijke omstandigheden niet nader onderbouwd met bijvoorbeeld een medische verklaring, waardoor genoemde omstandigheden niet zijn aangetoond noch aannemelijk zijn gemaakt.

4.4 Op grond van het voorgaande concludeert het College dat verweester zorgvuldig heeft gehandeld en dat zij in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is naar oordeel van het College ongegrond.

5. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 6 juni 2023 door het College van Beroep voor de Examens.

Zaaknummer: **CBE 2023. 18**
Datum uitspraak: 14 juni 2023
Partijen: Appellant, gemachtigde en Tilburg Law School (TLS)
Trefwoorden: Bijzondere omstandigheden
Extra kans
Laatste vak regeling

Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 4.1 Artikel 7.61, tweede lid, WHW staat beroep toe als een beslissing in strijd is met het recht. Het College toetst alleen rechtmatigheidscriteria. 4.2 Artikel 7.10, vierde lid van de WHW geeft het instellingsbestuur de mogelijkheid om de geldigheidsduur van afgelegde tentamens te beperken, maar de examencommissie kan deze termijn individueel verlengen. De geldigheidsduur kan alleen worden beperkt als de getentamineerde kennis, inzicht, of vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn. Het instellingsbestuur stelt nadere regels voor de uitvoering van dit beleid en hoe rekening te houden met bijzondere omstandigheden volgens artikel 7.51, tweede lid, van de WHW. 4.5 Het Studentenstatuut van de Universiteit van Tilburg stelt de geldende procedures, rechten en plichten vast met betrekking tot het onderwijs en de examens, inclusief de geldigheidsduur van behaalde tentamens, met de mogelijkheid voor de examencommissie om deze in individuele gevallen te verlengen (artikel 5.2, sub i). 4.6 Het College oordeelt dat de examencommissie bevoegd is vanwege de verleende bevoegdheden aan de decaan, zoals vastgelegd in het Studentenstatuut (artikel 5.2, sub i) en de OER (artikel 4.13). De examencommissie kan aanvullende eisen stellen voor het afleggen van het masterexamen als een tentamen meer dan vijf jaar geleden is behaald en er sprake is van inhoudelijke veranderingen. 4.7 Verweester kan aanvullende eisen stellen voor het masterexamen, omdat vijf jaar zijn verstreken sinds het behalen van deze vakken. Verweester heeft haar oordeel gebaseerd op de expertise van de examinatoren, die beoordelen of er substantiële veranderingen zijn in de inhoud van de vakken. 4.8 Appellant was op de hoogte van artikel 4.13 van de OER, dat de examencommissie aanvullende eisen kon stellen voor de geldigheidsduur. Het College is het niet eens met appellant's claim dat dit niet gebeurd is voor het masterexamen volgens artikel 4.13. Het College begrijpt dat aanvullende eisen worden opgelegd op het moment van afstuderen, zoals in artikel 4.16, tweede lid, van de OER. Het afstuderen en het aanvragen van het masterdiploma gebeuren niet altijd tegelijkertijd. Het College steunt verweester's standpunt over de kwaliteit van de diploma's volgens artikel 7.12b van de WHW. Daarom oordeelt het College dat verweester niet onzorgvuldig heeft gehandeld door appellant te informeren over het opleggen van aanvullende eisen bij brief van 2 februari 2023. 4.9 Nu vaststaat dat de decaan de OER heeft vastgesteld, behoeft de stelling van appellant dat artikel 9.15 van de WHW niet geldt voor Tilburg University vanwege het feit dat het een bijzondere universiteit is, geen nadere bespreking. 4.10 Het College concludeert dat verweester zorgvuldig heeft gehandeld en verklaard het beroep daarmee ongegrond.

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

Appellant

Gemachtigde

en

de examencommissie van de Tilburg Law School (TLS), verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 2 februari 2023 heeft verweerster besloten dat appellant voor het behalen van de masteropleiding fiscaal recht opnieuw een tentamen over de gehele stof dient af te leggen voor de vakken c.s. Europees en Internationaal belastingrecht, c.s. Vennootschapsbelasting en c.s. Belastingheffing particulieren (hierna: bestreden besluit).
- 1.2 Tegen dit besluit heeft de gemachtigde van appellant tijdig, te weten op 2 maart 2023, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Op 17 maart 2023 heeft via Teams een schikkingsoverleg plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 30 maart 2023 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 20 april 2023 heeft het College het beroep ter zitting behandeld. Aan die zitting hebben appellant en zijn gemachtigde en verweerster deelgenomen.
- 1.6 Ter zitting heeft het College het onderzoek aangehouden en verweerster verzocht informatie toe te sturen, waaruit blijkt dat het instellingsbestuur verweerster gevolmachtigd of gemandateerd heeft ten aanzien van het beperken van de geldigheidsduur van tentamens en hierover nadere regels te stellen (zoals beschreven in artikel 7.10 lid 4 eerste en derde volzin van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW)).
- 1.7 Op 25 april 2023 heeft verweerster per e-mail nadere informatie toegestuurd aan het College. Het College heeft dit op 26 april 2023 doorgezonden naar appellant, waarna gemachtigde hier namens appellant op 7 mei 2023 op heeft gereageerd.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellant is in 2014 gestart met de masteropleiding Fiscaal recht. In dat collegejaar heeft hij 42 ECTS behaald.
- 2.2 In volgende zeven collegejaren, te weten 2015-2016 tot en met 2021-2022, stond appellant wel ingeschreven voor de opleiding, maar heeft hij niet deelgenomen aan tentamens. In collegejaar 2022-2023 heeft hij zijn scriptie (18 ECTS) geschreven.

- 2.3 In 2018 is appelland er per e-mail op gewezen dat de examencommissie aanvullende eisen kan stellen in geval een tentamen langer dan vijf jaar geleden is behaald en er sprake is van substantiële verandering van de inhoud van het onderdeel. Appelland is geïnformeerd dat geen aanvullende eisen zullen worden opgelegd wanneer hij voor 1 september 2019 afstudeert.
- 2.4 In april 2021 is appelland er per e-mail op gewezen dat de examencommissie nadere eisen kan opleggen wanneer een vak langer dan vijf jaar geleden is behaald onder verwijzing naar artikel 4.13 van de Onderwijs- en examenregeling 2022-2023 TLS (hierna: OER).
- 2.5 Op 14 december 2022 is appelland door de studieadviseur/onderwijscoördinator per e-mail geïnformeerd dat alleen de masterscriptie nog open staat als niet-behaald onderdeel van zijn studie.
- 2.6 Op 24 december 2022 heeft appelland zijn verzoek tot afstuderen met uitreiking van het diploma bij de studentenadministratie ingediend. Op 26 januari 2023 is appelland per e-mail medegedeeld dat het niet zeker is of hij bij de verdediging van de thesis op 30 januari 2023 ook het masterexamen kan afleggen, omdat de mogelijkheid bestaat dat aanvullende eisen worden opgelegd.
- 2.7 Op 2 februari 2023 is appelland bij wijze van het bestreden besluit medegedeeld dat hij de vakken c.s. Europees en Internationaal belastingrecht, c.s. Vennootschapsbelasting en c.s. Belastingheffing particulieren opnieuw moet afleggen, omdat op elk van de vakken sinds 2015 belangrijke ontwikkelingen hebben voorgedaan.

3. Standpunt partijen

Standpunt appelland

- 3.1 Appelland verzoekt om het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen alsmede over te gaan tot het vergoeden van de proceskosten als bedoeld in artikel 7:28 lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Appelland heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
- 3.1.1 Het bestreden besluit is in strijd met artikel 4.13 van de OER. In voornoemd artikel is expliciet en ondubbelzinnig vermeld dat in beginsel alle behaalde onderdelen onbeperkt geldig zijn en de examencommissie slechts bevoegd is tot het stellen van aanvullende eisen alvorens het masterexamen kan worden afgelegd. Appelland heeft op 30 januari 2023 zijn masterexamen succesvol afgelegd. Op 2 februari 2023 heeft verweester besloten dat appelland niet in aanmerking komt voor zijn mastergraad.
- Dit betekent dat verweester te laat van haar bevoegdheid gebruik heeft gemaakt.
- 3.1.2 Het bestreden besluit is ondeugdelijk gemotiveerd (artikel 3:46 Awb). Artikel 4.13 van de OER is ontleend aan artikel 7.10, vierde lid, van de WHW, waarbij na de wijziging in 2018 een zwaardere motiveringsplicht is komen te gelden. Op geen enkele manier is tot uitdrukking gebracht op welke onderdelen sprake zou zijn van verouderde tentamenstof en wat dit concreet behelst. De stelling dat zich sinds 2015 belangrijke ontwikkelingen

hebben voorgedaan op elk van de drie vakken is een ondeugdelijke motivering.

- 3.1.3 Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:4 Awb. Het opnieuw afleggen van een tentamen over de gehele stof van drie vakken, omvat in totaal 18 ECTS. Gelet op het bepaalde in artikel 7.4, eerste lid, van de WHW komt 18 ECTS neer op 504 uren studie. Het is niet evenredig om van appellant te vergen deze vakken in zijn geheel opnieuw af te leggen. Indien sprake zou zijn van verouderde tentamenstof, dan had in de rede gelegen om slechts de onderdelen van het tentamen waar wellicht sprake zou zijn van verouderde tentamenstof opnieuw af te leggen.
- 3.1.4 Daarnaast ziet appellant in de bevoegdheid van de examencommissie om 'aanvullende eisen' te kunnen opleggen bij verouderde behaalde tentamens, geen ruimte om te bepalen dat het tentamen in zijn geheel opnieuw moet worden afgelegd. In geval van 'aanvullende eisen' zou appellant slechts een tentamenonderdeel opnieuw moeten afleggen.
- 3.2 Ter zitting heeft appellant zijn standpunten als volgt aangevuld:
- 3.2.1 Het bestreden besluit is in strijd met artikel 10:10 van de Awb. Een krachtens mandaat genomen besluit vermeldt namens welk bestuursorgaan het besluit is genomen. In het bestreden besluit is voornoemde niet vermeld.
- 3.2.2 In het e-mailbericht d.d. 14 december 2022 is een waarschuwing afkomstig van een studieadviseur/onderwijscoördinator. Een studieadviseur/onderwijscoördinator maakt geen onderdeel uit van de examencommissie en is niet bevoegd om een waarschuwing te geven. Het had op de weg van de examencommissie gelegen om een voornemen kenbaar te maken.
- 3.2.3 De aanvullende eisen zijn dan ook niet tijdig opgelegd en in strijd met artikel 4.13 jo. 4.16 lid 1 en 2 van de OER. Een waarschuwing van de studieadviseur/onderwijscoördinator is hiertoe onvoldoende en niet doorslaggevend.
- 3.2.4 Ook in verweerschrift wordt niet nader ingegaan op de verouderde onderdelen, waardoor de stelling van verweerster dan ook niet bestreden kan worden. Het feit dat de onderwijsinstelling niet gehouden zou zijn om van geval tot geval te beoordelen of sprake is van verouderde kennis, maakt niet dat in zijn geheel een motivering achterwege mag blijven. Hoewel een categorale invulling afdoende is volgens het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO), geeft het bestreden besluit ook daar geen blijk van. Verweerster volstaat met de mededeling dat navraag is gedaan bij docenten en dat deze van mening zouden zijn dat sprake is van verouderde tentamenstof zonder mededeling te doen wie deze docenten zijn. Dat is geen deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 3:45 van de Awb, zodat het bestreden besluit geen stand kan houden. Nog daargelaten de vraag of de bestreden beslissing de evenredigheidstoets van artikel 3:4 van de Awb doorstaat.
- 3.3 Per e-mail d.d. 7 mei 2023 heeft appellant zijn standpunt als volgt aangevuld:

- 3.3.1 Verweerder verwijst naar artikel 9.15 van de WHW. Dit artikel geldt niet voor verweerder omdat de titel waar voornoemd artikel onderdeel van uitmaakt slechts betrekking heeft op openbare universiteiten ingevolge artikel 9.1 van de WHW. Volgens de Bijlage behorende bij de WHW aanhef en onder b is verweerder een bijzondere universiteit.
- 3.3.2 In artikel 7.10, vierde lid, van de WHW staat heel duidelijk dat het instellingsbestuur de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens kan beperken, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur in een individueel geval te verlengen. Het onderscheid tussen de examencommissie en het instellingsbestuur is hier uitdrukkelijk gemaakt. Het mandaat van het instellingsbestuur aan de examencommissie ontbreekt. De bestreden beslissing is derhalve onbevoegd genomen. Nog daargelaten de vraag of de aard van de beslissing zich tegen een eventueel in mandaat genomen beslissing zou verzetten.

Standpunt verweester

- 3.4 Verweester handhaaft het bestreden besluit en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren. Verweester heeft in dit verband -samengevat- het navolgende aangevoerd:
- 3.4.1 Het verdedigen van de scriptie is niet hetzelfde als het daadwerkelijke afstuderen. Het afstuderen is pas mogelijk wanneer is voldaan aan alle eisen. Op het moment dat een student het afstuderen aanvraagt, voert de studentenadministratie een controle uit op de studievoortgang van de betrokken student. Daarop is appelland per mail van 26 januari 2023 geïnformeerd dat het niet zeker is of hij bij de verdediging van de thesis op 30 januari 2023 ook het masterexamen kan afleggen, omdat de mogelijkheid bestaat dat er aanvullende eisen worden opgelegd.
- 3.4.2 Appelland is er door de jaren heen meerdere keren op gewezen dat de examencommissie de bevoegdheid heeft om nadere eisen op te leggen wanneer een vak langer dan vijf jaar geleden is behaald (onder verwijzing naar artikel 4.13 van de OER). Dat deze mededeling niet is opgenomen in het e-mailbericht van 14 december 2022 doet niet af aan voornoemde mogelijkheid. Bovendien blijkt uit een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens d.d. 14 mei 2020 dat geen verplichting bestaat tot het aankondigen van het stellen van nadere aanvullende eisen.
- 3.4.3 Op grond van jurisprudentie van het CBHO is het niet zo dat de woorden 'aantoonbaar verouderd' met zich brengen dat van geval tot geval beoordeeld dient te worden of bepaalde kennis verouderd is, bijvoorbeeld omdat de lesstof (gedeeltelijk) is veranderd. Een categorale invulling met een vaste termijn, waarvan in voorkomende gevallen kan worden afgeweken, is naar het oordeel van het CBHO een toegestane invulling van deze woorden.
- 3.4.4 Er is om advies gevraagd bij de docenten van de vijf verplichte vakken binnen de master Fiscaal Recht. Bij drie vakken bleek de kennis verouderd, waardoor aanvullende eisen zijn opgelegd. Verweester ziet hierin geen onevenredigheid. De docenten hebben aangegeven dat zich sinds 2015 zeer belangrijke ontwikkelingen in de

betreffende vakken hebben voorgedaan.

- 3.4.5 Het behalen van de eindtermen van de opleiding kan dan ook niet anders worden gegarandeerd dan door middel van bestudering van de gehele huidige stof en tentaminering daarvan door een mondeling tentamen. Er kan niet worden getornd aan de kwaliteit van de diploma's die worden uitgegeven. De samenleving moet immers kunnen vertrouwen op de actuele kennis van afgestudeerde juristen.
- 3.5 Ter zitting heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:
- 3.5.1 Het e-mailbericht d.d. 14 december 2022 van de studieadviseur/onderwijscoördinator heeft geen rechtsgevolg. De studieadviseur/onderwijscoördinator informeert appellant als onderdeel van zijn taak als studieadviseur. Het besluit is pas genomen, nadat een controle heeft plaatsgevonden in verband met de aanvraag voor het afstuderen.
- 3.5.2 Als een student zijn scriptieverdediging heeft gehad, dan betekent dat niet per definitie dat een diploma uitgereikt mag worden. De bepaling moet worden uitgelegd in het licht van hoe de opleidingen in praktijk lopen. Tegenwoordig zijn er twee momenten: het verdedigen van de scriptie en het afgeven van het diploma.
- 3.5.3 Verweerster heeft aan de docenten (experts) gevraagd of een deel opnieuw kan worden gemaakt of dat alles verouderd is. De inhoudsexperts hebben hierover een uitspraak gedaan. De taak van de examencommissie is om te waarborgen dat een diploma over een bepaalde kwaliteit beschikt en te garanderen dat een diploma pas wordt uitgereikt als de student aan de gevraagde eisen heeft voldaan.
- 3.6 Per e-mail d.d. 25 april 2023 heeft verweerster haar standpunten als volgt aangevuld:
- 3.6.1 Volgens art. 7.13, tweede lid, onder k, van de WHW gaat het hier om nadere regels die in de OER moeten worden opgenomen. De OER wordt vastgesteld door de decaan volgens artikel 9.15, eerste lid, onder a, van de WHW. Het is derhalve de decaan die die de regels vaststelt en de examencommissie die ze toepast. In artikel 4.13 van de OER is opgenomen dat de examencommissie de bevoegdheid heeft om nadere aanvullende eisen te stellen in geval een tentamen langer dan vijf jaar geleden is behaald en sprake is van substantiële verandering van de inhoud van het vak.

4. Overwegingen College

- 4.1 Artikel 7.61, tweede lid, van de WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld terzake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat de toetsing door het College beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.
- 4.2 Ingevolge artikel 7.10, vierde lid, van de WHW kan het instellingsbestuur de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens beperken, behoudens de

bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur in een individueel geval te verlengen. De geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegd tentamen kan uitsluitend worden beperkt, indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn. Het instellingsbestuur stelt nadere regels omtrent de uitvoering van dit lid en over de wijze waarop bij het beperken van de geldigheidsduur in redelijkheid rekening wordt gehouden met bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 7.51, tweede lid, van de WHW.

4.3 Ingevolge artikel 7.13, tweede lid, aanhef en onder k, van de WHW, dienen in de OER de nadere regels als bedoeld in artikel 7.10, vierde lid, van de WHW opgenomen te worden.

4.4 De OER is vastgesteld door de decaan.

4.5 Het Studentenstatuut van de Universiteit van Tilburg, vastgesteld door het instellingsbestuur, bepaalt dat in de OER de geldende procedures en rechten en plichten worden vastgesteld met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen: waar nodig, de geldigheidsduur van behaalde tentamens, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur in een individueel geval te verlengen (artikel 5.2, sub i, van het Studentenstatuut).

4.6 Het College is van oordeel dat het instellingsbestuur met artikel 5.2, sub i, van het Studentenstatuut aan de decaan mandaat heeft verleend de procedures en de geldigheidsduur van behaalde tentamens vast te stellen in de OER. De decaan heeft dit voorts uitgewerkt in artikel 4.13 van de OER, waarbij de examencommissie de bevoegdheid heeft om, in geval een tentamen langer dan vijf jaar geleden is behaald en sprake is van substantiële verandering van de inhoud, nadere aanvullende eisen te stellen alvorens het masterexamen kan worden afgelegd. Gezien het voorgaande is het College van oordeel dat de examencommissie bevoegd is ten aanzien van het bestreden besluit.

4.7 Appellant heeft het vak c.s. Europees en Internationaal belastingrecht op 29 juni 2015 behaald. Het vak c.s. Vennootschapsbelasting is door appellant op 26 juni 2015 behaald en het vak c.s. Belastingheffing particulieren op 4 december 2014. Uitgaande van de termijn van vijf jaar waarnaar verweerder verwijst, heeft verweerder ingevolge artikel 4.13, eerste lid, van de OER de bevoegdheid om met betrekking tot voornoemde vakken aanvullende eisen te stellen alvorens het masterexamen kan worden afgelegd.

Verweerder heeft haar oordeel over de vraag of sprake is van substantiële veranderingen in de inhoud van de drie genoemde vakken ten opzichte van de situatie in 2014 respectievelijk 2015 gebaseerd op het oordeel van de examinatoren, die experts zijn op de betreffende vakgebieden. Daarnaast heeft appellant niet nader onderbouwd noch aannemelijk gemaakt dat hij beschikt over actuele kennis en vaardigheden die behoren bij de voornoemde vakken.

4.8 Appellant is in de afgelopen jaren meerdere keren geweest op artikel 4.13 van de OER. Appellant was derhalve bekend met het feit dat de examencommissie nadere aanvullende eisen kon stellen ten aanzien van de geldigheidsduur. De stelling van appellant dat dit niet voor het masterexamen heeft plaatsgevonden, zoals bepaald in

artikel 4.13 van de OER, volgt het College niet. Het College merkt hierbij op dat het begrijpt dat verweerster betreft het opleggen van aanvullende eisen aansluit bij het afstudeermoment. In die zin dat de bepaling, zoals bedoeld in artikel 4.16, tweede lid, van de OER, dient te worden toegelicht naar de omstandigheden van het geval. Het verdedigen van de masterscriptie en het afleggen van het masterexamen (en daarmee de aanvraag van het masterdiploma) vallen in de praktijk niet altijd samen. Daarbij komt dat het College het standpunt van verweerster volgt over de kwaliteit van de diploma's in het kader van artikel 7.12b van de WHW. Naar het oordeel van het College kan derhalve niet worden gezegd dat verweerster onzorgvuldig zou hebben gehandeld door appellant bij brief van 2 februari 2023 te informeren over haar besluit om aanvullende eisen op te leggen.

4.9 Nu vaststaat dat de decaan de OER heeft vastgesteld, behoeft de stelling van appellant dat artikel 9.15 van de WHW niet geldt voor Tilburg University vanwege het feit dat het een bijzondere universiteit is, geen nadere bespreking.

4.10 Op grond van het voorgaande kan worden geconcludeerd dat verweerster zorgvuldig heeft gehandeld en dat zij in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep is naar het oordeel van het College dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

Aldus besloten op 14 juni 2023 door het College van Beroep voor de Examens.